

Raadsstuk 244/2006
B&W datum 21 november 2006
Sector/Afd PD/dv
Reg.nr(s) 06/936

Onderwerp **Haarlemse belastingen 2007**

Aan de Raad der gemeente Haarlem

Het vaststellen van het belastingbeleid voor het jaar 2007, omvat het vaststellen van de nota “Haarlemse belastingen in 2007”, diverse belastingenverordeningen en het besluit gemeentelijk kwijtscheldingsbeleid.

Bijgaand bieden wij u aan de besluiten ten behoeve van de heffing en invordering van de gemeentelijke belastingen voor het jaar 2007.

Wij stellen u voor deze besluiten vast te stellen voor het jaar 2007 uitgaande van de begroting voor het jaar 2007.

Uitgangspunt bij de tariefstelling van de belastingheffing is kostendekkendheid voor de rechten en inflatiecorrectie voor de belastingen. De uitzonderingen hier op zullen wij hieronder bespreken.

Met ingang van 1 januari 2007 zal Cocensus als belastingorganisatie van start gaan.

De belastingverordeningen 2007

Met inachtneming van de hiervoor genoemde uitgangspunten is de belastingregelgeving integraal opnieuw vastgesteld, het betreft:

- A. Nota “Haarlemse belastingen in 2007”
- B. Verordening begraafrechten 2007;
- C. Verordening brandweerrechten 2007;
- D. Verordening havengelden 2007;
- E. Verordening hondenbelasting 2007;
- F. Verordening leges 2007;
- G. Verordening marktgelden 2007;
- H. Verordening onroerendzaakbelastingen 2007;
- I. Eerste wijzigingsverordening parkeerregulering 2007;
- J. Verordening precariobelasting 2007;
- K. Verordening reinigingsheffingen 2007;
- L. Verordening rioolrecht 2007;
- M. Verordening roerende woon- en bedrijfsruimtenbelastingen 2007
- N. Verordening toeristenbelasting 2007
- O. Besluit gemeentelijk kwijtscheldingsbeleid 2007;

Het tarievenbeleid 2007

Het belastingbeleid in Haarlem is gebaseerd op twee uitgangspunten, inflatieaanpassing en kostendekkendheid. Kostendekkendheid houdt in dat de tarieven zo vastgesteld worden dat de geraamde opbrengsten de geraamde kosten niet overschrijden. De belangrijkste voorbeelden van kostendekkende tarieven zijn de afvalstoffenheffing en het rioolrecht. Inflatieaanpassing betekent dat de tarieven die niet kostendekkend hoeven te zijn, worden aangepast met het verwachte inflatiepercentage voor het komende jaar. Voor 2007 houden wij rekening met een 1% inflatie. Dat is in overeenstemming met het inflatiepercentage dat het Centraal Planbureau voor 2007 heeft becijferd.

De 1% stijging geldt in principe ook voor de tarieven van de OZB. Bij het opstellen van het coalitie akkoord "Sociaal en Solide" evenwel is bepaald dat er naast bezuinigingen ook extra opbrengsten dienen te worden gegenereerd ter dekking van de uitgaven voor de komende jaren. In dat kader is besloten tot een extra verhoging van de OZB met 3% voor de komende jaren.

In 2006 is de gebruikersheffing OZB op woningen afgeschaft. De overige OZB-tarieven zijn aan maxima gebonden, de zogenaamde maximumtarieven. Boven bepaalde drempeltarieven mogen de tarieven slechts in beperkte mate stijgen.

In Haarlem liggen de tarieven voor OZB over de niet-woningen boven deze drempeltarieven, de tarieven mogen dan met maximaal 2,75% stijgen. Omdat het tarief voor eigenaarheffing OZB onder het drempeltarief ligt mag dit tarief met een hoger percentage stijgen en wel tot het drempeltarief is bereikt.

Met ingang van 2007 wordt er in het kader van de wet WOZ overgegaan tot jaarlijkse waardebeoordeling. Het jaar 2007 is het eerste jaar van de jaarlijkse waardering, alle onroerende zaken zullen worden getaxeerd naar waardepeildatum 1 januari 2005. Voor de waarden van de woningen wordt een stijging verwacht van 6,6%, voor niet woningen 4%. Om te voorkomen dat de waardeverhoging leidt tot een stijging van de belastingdruk worden door het rijk de drempeltarieven aangepast. De waardeverhoging van het onroerend goed in Haarlem komt uit op 8,0% voor de woningen en op 2% voor de niet woningen. Bij de tariefsbepaling voor 2007 is gecorrigeerd voor deze waardeverhoging.

Uitgaande van de maximaal toegestane tariefstijging van 2,75% voor de OZB-tarieven voor de niet-woningen en van een stijging van het tarief voor de eigenarenheffing op woningen met 4%, zijnde 1% inflatie en 3% extra verhoging op basis van de afspraken in het coalitie akkoord, geeft dit voor de tarieven 2007 het volgende beeld.

Hieronder een kort overzicht:

	tarief 2006	Stijging		tarief 2007
		WOZ	corr 2006	
OZBEW	€ 2,31	8,00%	€ 2,14	€ 2,23
OZBENW	€ 3,90	2,00%	€ 3,82	€ 3,93
OZBGNW	€ 3,13	2,00%	€ 3,07	€ 3,15

Waarbij OZBEW is een afkorting voor het tarief voor de OZB-Eigenaren – Woningen, OZBENW is een afkorting voor het tarief voor de OZB-Eigenaren – Niet-woningen en OZBGNW is een afkorting voor het tarief voor de OZB-Gebruikers – Niet-woningen.

Bij de afvalstoffenheffing is sprake van 100% kostendekkendheid bij de volgende tarieven:

Afvalstoffenheffing 2007	tarief
Per huishouding	€ 272,36
Indien eenpersoonshuishouden	€ 164,07

De tarieven voor de afvalstoffenheffing stijgen met 2,6%.

Het reinigingsrecht stijgt met 1%, ook hier is sprake van 100% kostendekkendheid.

Reinigingsrecht 2007	tarief
Per zak per week ex. BTW	€ 55,29
Per zak per week incl. BTW	€ 65,80

Bij het rioolrecht is sprake van 100% kostendekkendheid bij de volgende tarieven:

Rioolrecht 2007	tarief
Eigendom	€ 102,44
Klein eigendom	€ 43,92

De rioolrechten stijgen met 4,5%.

De hondenbelasting gaat met 1% omhoog en genereert een opbrengst van € 425.000, de tarieven zijn als volgt:

Hondenbelastingen 2007	tarief
eerste hond	€ 69,25
tweede hond	€ 113,27
derde en verdere hond	€ 149,69
kennel	€ 304,57

De heffing van precariobelasting op ondergrondse infrastructuur wordt begroot op € 5 miljoen.

Het tarief van de toeristenbelasting blijft gehandhaafd op het tarief van 2006, € 1,90, de begrote opbrengst bedraagt € 350.000.

Beleid met betrekking tot de overige heffingen, begraafrechten, brandweerrechten, havengelden, marktgelden en leges, is kostendekkendheid en inflatiecorrectie. Op grond van het delegatie- en mandateringsbesluit is de bevoegdheid tot het vaststellen van de tarieven voor deze heffingen gedelegeerd van raad aan college.

Kwijtschelding voor het volle aanslagbedrag wordt verleend voor de afvalstoffenheffing, de gehandicaptenparkeerkaart en de leges huisvestingsvergunning. Bij de hondenbelasting wordt 50% van de eerste hond kwijtgescholden.

De gemiddelde huurder ervaart een lastendrukverzwaring van 2,6%, voor de eigenaar-bewoner is dit 3,2%.

De Eerste wijzigingsverordening parkeerregulering 2007 bevat een geringe technische wijziging op de reeds op 21 september 2006 vastgestelde verordening parkeerregulering 2007.

Voor meer informatie verwijzen wij naar de achterliggende nota “Haarlemse belastingen in 2007”.

Wij stellen de raad voor:

Vast te stellen de navolgende:

1. A. Nota “Haarlemse belastingen in 2007”
2. B. Verordening begraafrechten 2007
- C. Verordening brandweerrechten 2007
- D. Verordening havengelden 2007
- E. Verordening hondenbelasting 2007
- F. Verordening leges 2007
- G. Verordening marktgelden 2007
- H. Verordening onroerende-zaakbelastingen 2007
- I. Eerste wijzigingsverordening parkeerregulering 2007
- J. Verordening precariobelasting 2007
- K. Verordening reinigingsheffingen 2007
- L. Verordening rioolrecht 2007
- M. Verordening roerende woon- en bedrijfsruimtenbelastingen 2007
- N. Verordening toeristenbelasting 2007
- O. Besluit gemeentelijk kwijtscheldingsbeleid 2007

Het college van burgemeester en wethouders,

de secretaris,
drs. W.J. Sleddering

de burgemeester,
mr. B.B. Schneiders

De Raad der gemeente Haarlem,

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Besluit:

Vast te stellen de navolgende:

1. A. Nota “Haarlemse belastingen in 2007”
2. B. Verordening begraafrechten 2007
C. Verordening brandweerrechten 2007
D. Verordening havengelden 2007
E. Verordening hondenbelasting 2007
F. Verordening leges 2007
G. Verordening marktgelden 2007
H. Verordening onroerende-zaakbelastingen 2007
I. Eerste wijzigingsverordening parkeerregulering 2007
J. Verordening precariobelasting 2007
K. Verordening reinigingsheffingen 2007
N. Verordening rioolrecht 2007
O. Verordening roerende woon- en bedrijfsruimtenbelastingen 2007
N. Verordening toeristenbelasting 2007
O. Besluit gemeentelijk kwijtscheldingsbeleid 2007

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

De griffier

De voorzitter,

244/2006

244-6

Haarlemse belastingen in 2007

Voorwoord

Een gemeente staat het dichtst bij de burger en wordt regelmatig aangesproken op de wijze waarop zij haar taak uitvoert. Een belangrijke voorwaarde is daarbij financiële armslag. De heffing van gemeentelijke belastingen speelt daarbij een rol, mogelijk een belangrijke rol. Vooral in het volksvertegenwoordigende orgaan, de raad, vormen belastingen, en vooral verhogingen daarvan, veelal een aanleiding tot intensieve discussies.

Hoewel de lokale heffingen, de heffingen van gemeente en waterschap slechts 3 % uitmaken van de totale belastingdruk, de overige 97% van de belastingdruk wordt veroorzaakt door rijksbelastingen, blijft de discussie niet beperkt tot het gemeentelijke niveau. Gemeentelijke belastingen halen met regelmaat de voorpagina's van de landelijke dagbladen, deze berichten zijn vaak niet positief. Hierdoor ontstaat een negatieve beeldvorming en is het beeld ontstaan dat de gemeentelijke heffingen niet deugen.

Middels deze nota willen wij deze beeldvorming nuanceren en de lokale heffingen weer in een juister perspectief plaatsen. Deze nota is daarom geschreven voor een breed publiek.

De belangrijkste gemeentelijke heffingen worden beschreven van de volgende invalshoeken:

- Wat is het belang van lokale belastingen;
- Waarom lokale heffingen;
- Wat kan er mee gestuurd worden en
- Wat zijn de beleidsmogelijkheden en de risico's

Wij geven hieronder een schets van de huidige situatie en een doorkijk naar de toekomst.

1. Belastingen van gemeenten

1.1. Inleiding

De gemeentelijke inkomsten bestaan slechts voor een beperkt gedeelte (ongeveer 9%) uit eigen belastinginkomsten. Het overgrote deel van de van de gemeentelijke inkomsten wordt gevormd door de algemene uitkering uit het gemeentefonds en de door specifieke uitkeringen van de rijksoverheid (de zogenaamde doeluitkeringen). Het restant van de inkomsten is afkomstig uit bouwgrondexploitatie, beleggingen, huren, pacht, nutsbedrijven, handel en of industrie.

Dat de eigen belastinginkomsten slechts een zo gering deel uitmaken van de totale gemeentelijke inkomsten is wel opmerkelijk als wij ons realiseren dat sinds tientallen jaren in bestuurlijk Nederland de overtuiging bestaat dat voor de bekostiging van taken van decentrale overheden de volgende voorkeursvolgorde geldt:

- Bekostiging uit prijzen/tarieven;
- Bekostiging uit belastingen;
- Bekostiging uit algemene, ongebonden uitkering;
- Bekostiging uit een specifieke uitkering

Deze voorkeursvolgorde is ook door de regering altijd als uitgangspunt gehanteerd. Pas in de memorie van toelichting van de wet om het gebruikersdeel op woningen af te schaffen en de tarieven (van de resterende onroerende zaakbelastingen) te maximeren wordt hier van afstand genomen.

Men kan zich dan af vragen wat is dan het belang van eigen belastinginkomsten? Door op lokaal niveau (de gemeenteraad) de afweging te maken welke voorzieningen tot stand worden gebracht en welke belastingheffing daarvoor nodig is, wordt een optimale democratische afweging gemaakt.

Daarnaast zijn de eigen (belasting-)inkomsten noodzakelijk om de onvolkomenheden in de verdeling van de gelden uit het gemeentefonds te kunnen opvangen. In toenemende mate worden taken van de Rijksoverheid overgedragen aan gemeenten (b.v. W.M.O.). Bij de overdracht van de financiële middelen gaat de rijksoverheid er in veel gevallen van uit dat de gemeenten de taken veel efficiënter kunnen uitvoeren dan het Rijk, zodat er reeds op voorhand een efficiencykorting wordt toegepast op de bij de taak behorende geldstroom. Ook de kosten van het opzetten van de uitvoering van nieuwe taken worden veelal niet, of slechts gedeeltelijk, door het Rijk gedragen.

Eigen belastingmiddelen van gemeenten zijn dus voor een deel al noodzakelijk om taken te bekostigen die door het Rijk worden overgedragen. De gemeentelijke belastingen bieden maar beperkte mogelijkheden om inkomsten te genereren die gebruikt kunnen worden voor het realiseren van specifieke lokale wensen.

Een belangrijk deel van de eigen belastinginkomsten van gemeente is dus niet gerelateerd aan specifieke lokale wensen, maar is een noodzakelijke aanvulling op inkomsten afkomstig van het Rijk, ter uitvoering van taken waarvan de Rijksoverheid de invulling bepaalt. De algemene uitkering uit het Gemeentefonds bestaat in toenemende mate uit middelen bestemd voor specifieke taken.

Het adagium “geen belastingheffing dan met instemming van de volksvertegenwoordiging” is onverkort van kracht. In de grondwet is vastgelegd dat de wet bepaalt welke belastingen door besturen van provinciën en gemeenten kunnen worden geheven. Voor gemeenten is in de gemeentewet nader uitgewerkt welke belastingen een gemeente mag heffen. Dit is de bescherming die de landelijke volksvertegenwoordiging biedt op het gebied van de lokale belastingheffing, de eerste stap in de democratische legitimatie van de lokale belastingheffing.

Het is echter de lokale volksvertegenwoordiging die, in principe, besluit tot het invoeren, wijzigen, afschaffen van een gemeentelijke belasting. De gemeenteraad doet dit door het vaststellen van een belastingverordening. De gemeentelijke volksvertegenwoordiging biedt de bescherming op het gebied van de lokale belastingheffing, de tweede stap in de democratische legitimatie van de lokale belastingheffing.

In de belastingverordening worden de essentialia vermeldt zoals:

- Belastingplichtige;
- Belastbaar feit;
- Voorwerp van belasting;
- De heffingsmaatstaf;
- Het tarief
- Tijdstip van ingang van de heffing

In de belastingverordening kunnen vrijstellingen worden opgenomen. Het is gepast terughoudend te zijn met de verlening van vrijstellingen voor bepaalde groepen belanghebbenden in verband met het gelijkheidsbeginsel. Het is zuiverder om subsidies te verstrekken dan vrijstellingen te verlenen.

Het college kan, op grond van de gemeentewet, door de gemeenteraad worden gedelegeerd de verordenende bevoegdheid voor de parkeerbelasting, de precariobelasting, de afvalstoffenheffing en de verschillende rechten uit te oefenen. Daarnaast geeft het college regelgeving voor de uitvoering van de belastingheffing in de vorm van besluiten en beleidsregels.

De uitvoering van het belastingbeleid is geattribueerd aan gemeenteamttenaren. De ambtenaar met de heffing belasting is verantwoordelijk voor de uitvoering van de belastingheffing en de uitvoering van de wet WOZ. De invordering van de belastingen is de verantwoordelijkheid van de invorderingsambtenaar. Middels attributie krijgt een ambtenaar een wettelijke taak opgedragen zonder dat hij de taak (via mandaat of delegatie) van een ander bestuursorgaan krijgt, het is een zelfstandige bevoegdheid. Deze bevoegdheid dient wel uitgeoefend te worden met in achtneming van instructies gegeven door het verantwoordelijk bestuursorgaan. Deze scheiding van taken kun je als de derde stap zien in de in de democratische legitimatie van de lokale belastingheffing.

Is een belanghebbende het niet eens met de belastingaanslag dan kan hij/zij bezwaar indienen tegen de belastingaanslag middels het indienen van een bezwaarschrift. Dit moet wel binnen 6 weken na dagtekening van de aanslag gedaan te worden.

Tegen de uitspraak op het bezwaarschrift is beroep bij de rechtbank mogelijk, tegen de uitspraak van de rechtbank kan in beroep worden gegaan bij het gerechtshof en tegen de uitspraak van het gerechtshof kan weer beroep in cassatie worden ingesteld bij de Hoge Raad.

De invordering vangt aan met de verzending van het aanslagbiljet door de invorderingsambtenaar. Wordt er niet tijdig betaald dan wordt er door de invorderingsambtenaar een aanmaning verzonden, in deze aanmaning wordt gemaand om binnen 10 dagen te betalen. Wordt aan de aanmaning geen gevolg gegeven dan gaat de invorderingsambtenaar over tot de uitvaardiging van een dwangbevel. Een betekend dwangbevel levert een executoriale titel op en dan kan de openstaande vordering worden geïncasseerd middels een (verkort) beslag.

Bij de gemeentelijke belastingen kan onderscheid worden gemaakt naar twee soorten:

Belastingen welke dienen om kosten te verhalen op degenen die deze kosten hebben veroorzaakt;

Belastingen die dienen om inkomsten te genereren die vrij besteedbaar zijn en waarbij geen verband is met gemaakte kosten of te maken kosten

2. Belastingen waarvan de opbrengst vrij besteedbaar is

Het kenmerk van deze belastingen is dat de opbrengst los staat van kosten en van de individuele diensten die worden verricht, er hoeft dus geen relatie te bestaan tussen opbrengsten en kosten van de diensten die de gemeente verricht. De opbrengst van deze belastingen komt in de algemene middelen terecht en mag vrij worden besteed. Het betreft hier:

- Onroerendezaak-belastingen (OZB);
- Roerende woon- en bedrijfsruimtebelastingen;
- Hondenbelasting;
- Forensenbelasting;
- Toeristenbelasting;
- Parkeerbelastingen;
- Precariobelasting;
- Reclamebelasting

Deze belastingen zullen wij hieronder zoveel mogelijk afzonderlijk behandelen.

2.1. Onroerendezaak-belastingen;

De onroerendezaak-belastingen zijn veruit de meeste belangrijkste gemeentelijke belastingen. Zij genereren ongeveer de helft van de totale gemeentelijke belastinginkomsten. De onroerendezaak-belastingen zijn objectieve en zakelijke belastingen, waarbij de onroerende zaak het uitgangspunt is.

Er zijn sinds 1 januari 2006 drie onroerendezaak-belastingen:

- Een belasting van zakelijk gerechtigden (eigenaren) van woningen;
- Een belasting van zakelijk gerechtigden (eigenaren) van niet-woningen;
- Een belasting van gebruikers van niet-woningen

Tot 1 januari 2006 bestond er ook nog een belasting van de gebruikers van woningen. Deze is met ingang van 1 januari 2006 afgeschaft. Bij de afschaffing is toegezegd dat geen enkele gemeente door deze afschaffing nadeel zou ondervinden.

De heffing van de onroerendezaak-belastingen (verder OZB) is gebaseerd op de waarde zoals vastgesteld in het kader van de wet Waardering Onroerende Zaken (verder WOZ). Sinds 1 januari 1997 is de WOZ-waarde die op basis van de wet WOZ wordt vastgesteld de heffingsgrondslag voor de OZB.

Belastingplichtig voor de OZB is degene die op 1 januari van het kalenderjaar zakelijk gerechtigde is van een onroerende zaak (woning of niet-woning) of de

gebruiker is van een niet-woning. Het tarief wordt met ingang van 1 januari 2006 uitgedrukt in een bedrag per € 2.500 van de WOZ-waarde.

Elk van de onroerendezaak-belastingen heeft een eigen tarief. Sinds 1 januari 2006 zijn voor deze belastingen specifieke maximumtarieven in de Gemeentewet vastgelegd. Daarnaast is in de Gemeentewet vastgelegd dat tarieven boven de zogenaamde drempeltarieven slechts met een beperkt percentage mogen stijgen.

Deze wijziging per 1 januari 2006 met betrekking tot de OZB hebben tot doel om de gemeenten de vrijheid te ontnemen om de OZB ongelimiteerd te verhogen. Het invoeren van maximale tarieven en het beperken van de vrijheid om zelf te beslissen over de jaarlijkse tariefsverhogingen vormen een ernstige inbreuk op de gemeentelijke beleidsvrijheid, althans zo wordt dit vaak beleefd.

Van uit een bestuurlijke invalshoek kunnen de volgende vragen ten aanzien van de OZB van belang zijn:

- Liggen de huidige tarieven in de buurt van de maxima;
- Wordt de opbrengst van de OZB ook gebruikt om kosten te dekken die ook verhaald kunnen worden middels een specifieke belasting, zoals rioolrecht, leges, reinigingsrecht etc;
- Zijn er nog andere belastingen die nog als inkomstenbron gebruikt kunnen worden;
- Kan de gemeente het zich permitteren met het oog op de toekomst om niet voor het maximaal haalbare tarief te opteren;

Met ingang van 1 januari 2006 is de gebruikersheffing OZB op woningen komen te vervallen. Een woning is een onroerende zaak waarvan de waarde voor 70% of meer kan worden toegerekend aan delen voor woondoeleinden bestemd. Is dit niet het geval dan is er sprake van een niet-woning. Een niet-woning kan nog altijd delen hebben die uitsluitend voor woondoeleinden bestemd zijn, voorbeelden hier van zijn boerderijen, woon-winkelpanden etc. Bij deze laatst genoemde objecten is de gebruikersheffing OZB niet komen te vervallen, er namelijk geen sprake van een woning. Het amendement De Pater-Van der Meer heeft er voor gezorgd dat de heffing over woongedeelten in een niet-woning achterweg blijft. Het rijk heeft toegezegd de inkomstenderving welke het gevolg is van het amendement te compenseren.

In augustus 2006 maakte de VVD in haar verkiezingsprogramma voor de Tweede kamer bekend dat zij ook af wil van de OZB voor eigenaren van woningen.

Naast de OZB zijn er ook nog roerende woon- en bedrijfsruimtenbelastingen, deze belastingen zijn aanvullend op de OZB, deze kunnen namelijk geheven worden van roerende zaken zoals woonschepen en drijvende restaurants. Deze belastingen zijn vrijwel gelijk aan de OZB, het is om die reden dat wij ze hier verder onbesproken laten.

2.2. *Hondenbelasting;*

De hondenbelasting is een algemene belasting waarvan de opbrengst ten goede komt aan de algemene middelen. De gemeentewet kent alleen hondenbelasting, geen kattenbelasting, geen paardenbelasting. Om de acceptatiegraad van de hondenbelasting te verhogen, wenden veel gemeenten de opbrengst of een gedeelten daarvan aan voor maatregelen om de hondenoverlast te verminderen.

Belastingplichtig voor de hondenbelasting is de houder van de hond, als houder van een hond wordt aangemerkt degene die de hond bezit, verzorgt of onder zijn toezicht heeft. Meestal wordt er geen hondenbelasting geheven ter zake van nuttige honden zoals, blindengeleidehonden, gehandicapten-honden, politiehonden etc. Ook kan er vrijstelling worden gegeven voor honden buiten de bebouwde kom en voor pups die nog bij de moederhond in het nest zijn.

De hondenbelasting wordt geheven per hond, de tariefsopbouw kan uniform, progressief of degressief zijn.

De hondenbelasting is een steeds terugkeren onderwerp van discussie, meestal gaat het daarbij over de bestemming van de opbrengst, of afschaffing van ervan. De hondenbelasting vereist regelmatige controle ten einde te bereiken dat alle belastingplichtigen ook daadwerkelijk mee betalen. Deze controles verhogen wel de perceptiekosten.

Van uit een bestuurlijke invalshoek kunnen de volgende vragen ten aanzien van de hondenbelasting van belang zijn:

- Wil ik hondenbelasting gaan/blijven heffen;
- Tariefstructuur;
- Hondenbelasting als regulerende heffing
- Hondenbelasting als bestemmingsheffing

2.3. *Verblijfsbelastingen;*

Er zijn twee verblijfsbelastingen, belastingen die geheven kunnen worden van niet-inwoners, de forensenbelasting en de toeristenbelasting.

De *forensenbelasting* wordt geheven van natuurlijke personen die niet in de gemeente wonen, maar daar wel voor meer dan 90 dagen van het jaar een gemeubileerde woning voor zich of hun gezin ter beschikking houden. De forensenbelasting wordt gebruikt om eigenaren van tweede woningen, zoals recreatie woningen in de belastingheffing te betrekken. Onder recreatiewoningen kunnen worden begrepen, onroerende zaken, stacaravans of woonboten. Het gaat er om dat iemand een gemeubileerde (tweede) woning voor meer dan 90 dagen ter beschikking houdt. Geheven kan worden naar oppervlakte, WOZ-waarde.

De toeristenbelasting kan worden geheven voor het houden van verblijf (al dan wel of niet met overnachten) binnen de gemeente door personen die niet woonachtig zijn in de gemeente. De term toeristenbelasting is misleidend, ook over niet

toeristisch verblijf (zakelijke overnachtingen of verblijf van asielzoekers) kan worden geheven.

De toeristenbelasting wordt meestal geheven ter zake van het verblijf met overnachten *tegen betaling* in hotel, pensions, vakantiehuisjes, stacaravans, tenten, vouwwagens etc.

Het is daarnaast mogelijk om daarnaast een aparte watertoeristenbelasting te heffen terzake van verblijf binnen de gemeente op het gemeentewater.

Er wordt geen belasting geheven ter zake van het verblijf in zieken- en verzorgingstehuizen. Er is geen wettelijk verbod op het heffen van toeristenbelasting ter zake van het verblijf van asielzoekers.

Als belastingplichtige voor de toeristenbelasting wordt meestal degene aangemerkt die gelegenheid tot verblijf biedt: de hotelier, campingexploitant etc. De verblijfbieder mag de belasting doorberekenen aan de verblijfhouder.

De tarieven moeten aansluiten min of meer bij het aantal personen en de duur van het verblijf. Wezenlijk is dat indien er van een verblijfbieder wordt geheven deze voor het verblijf een vergoeding moet ontvangen.

Voorbeelden van tarieven zijn:

- Percentage van de verblijfsvergoeding;
- Vastbedrag per overnachting;
- Gedifferentieerd tarief naar leeftijd.

Van uit bestuurlijk hoek kunnen de volgende vragen van belang zijn:

- Wil ik belasting heffen van niet inwoners;
- Is er voldoende gelegenheid tot verblijf
- Hoe ga ik om met mijn tariefstelling;
- Wordt de toeristenbelasting een bestemmingsheffing

Een aantal gemeenten heeft naar aanleiding van belangorganisaties zoals Recron de toeristenbelasting afgeschaft. Een aantal gemeente heeft desondanks de toeristenbelasting ingevoerd.

Het kabinet wil deze belasting in de toekomst in principe ongemoeid laten, wel wil zij bezien of toeristenbelastingen en forensenbelasting niet tot een verblijfsbelasting kunnen worden gecombineerd, ook wil het kabinet bezien of maximering van de tarieven niet een optie is.

2.4. Parkeerbelastingen;

In het kader van de parkeerregulering is het mogelijk om parkeerbelastingen te heffen. Het gaat daarbij om parkeren van een voertuig op een bepaalde plaats, gedurende een bepaalde tijd.

De belastingplichtige parkeerder betaalt de belasting middels het inwerkingstellen van de parkeerapparatuur of het aanvragen van een parkeervergunning. De

belasting voor het meter parkeren wordt ook wel aangeduid als de *feitelijke parkeerbelasting*, de heffing van de vergunninghouder wordt wel aangeduid als de *parkeervergunninghoudersbelasting*.

De feitelijke parkeerbelasting kan worden voldaan middels mobiele telefoon en chipknip.

Wordt de feitelijke parkeerbelasting niet voldaan dan volgt een naheffingsaanslag verhoogd met een kostenopslag, deze kosten opslag is aan een wettelijk maximum gebonden. Indien aannemelijk is dat de belasting niet zal worden voldaan kan een wielklem worden aangebracht of kan het voertuig worden weggesleept.

De opbrengst van de parkeerbelasting vloeit in de algemene middelen.

Van uit bestuurlijk hoek kunnen de volgende vragen van belang zijn:

- Wil ik het parkeergedrag reguleren, zo ja doe ik dit middels het strafrecht of middels het fiscale recht;
- Extra parkeervoorzieningen en een kostenverhaal daarvan;
- Wielklem/wegslepen
- Uitbesteden???

Er ligt een wetsvoorstel dat het mogelijk maakt om voor fout parkeren en andere lichte verkeersovertredingen door de gemeente een bestuurlijke boete te laten opleggen. Inkomsten uit bestuurlijke boeten komen in de gemeentekast terecht, momenteel is er sprake van een “Mulderboete” welke in kas van justitie verdwijnt. In juni 2006 heeft de Tweede Kamer besloten dat de invordering van de bestuurlijke boeten op basis van de Invorderingswet 1990 via de gemeentelijke belastingafdelingen zou moeten lopen.

Mogelijkerwijs komt er ook een mogelijkheid tot differentiatie van de parkeerbelasting-tarieven naar milieu kenmerken van het voertuig (de PC Hoofttractorbelasting).

2.5. Precario- en reclamebelasting;

Reclamebelasting is een relatief onbekende belasting, deze wordt geheven ter zake van openbare aankondiging zichtbaar vanaf de openbare weg. Gemeenten besluiten vaak tot invoering van deze belasting ter regulering van reclame-uitingen. Ook wordt de reclamebelasting geheven als aanvulling op de precariobelasting in die gevallen waarin de openbare aankondiging zich niet boven gemeentegrond bevindt maar boven grond van de belanghebbende. Belastingplichtig is degene die de reclame-uiting plaatst of degene die bij reclame-uiting een rechtstreeks belang heeft.

De reclamebelasting is een algemene zakelijke belasting, de opbrengsten vloeien toe aan de algemene middelen. De tarieven zijn meestal gerelateerd aan de grootte van de reclame uiting, de wijze (verlicht/onverlicht) en tijdsduur.

Belangrijk voor de heffing van de reclamebelasting is om te beschikken over een actueel gegevensbestand.

Momenteel wordt in veel gemeenten onderzocht of de reclamebelasting ingevoerd kan worden als middel om de algemene middelen aan te vullen of als middel om een centrumfonds in het leven te roepen, dit fonds kan dan gebruikt worden om bepaalde extra voorzieningen te realiseren.

Precariobelasting

De precariobelasting komt veel vaker voor, deze belasting kan worden geheven ter zake van het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond. De precariobelasting kan worden gebruikt om belasting te heffen over voorwerpen zoals terrassen, borden, containers, vitrines, opgeslagen bouwmaterialen, bouwsteigers en kabels en leidingen (ondergrondse infrastructuur).

Precariobelasting kan *niet* worden geheven als er sprake is van een verplichting voor de gemeente om de voorwerpen te gedogen, onder, op of boven de gemeentegrond. Op grond van de Telecommunicatiewet is er een wettelijk verbod tot het heffen van precariobelasting over de ondergrondse telecommunicatie-infrastructuur. Voor niet-telecommunicatie-infrastructuur geldt deze vrijstelling niet. Ter zake van de precariobelasting over ondergrondse infrastructuur is veel te doen geweest de laatste jaren. De regering was voornemens om deze heffing met ingang van 1 januari 2007 onmogelijk te maken. Ter zake van het hebben van kabels en leidingen in gemeentegrond zijn in het verleden ook overeenkomsten gesloten, waarbij vergoeding werden bedongen. De regering wilde ook deze contracten bij haar overwegingen om tot een oplossing te raken betrekken, in de meicirculaire van het ministerie van binnenlandse zaken werd gemeld dat de datum van 1 januari 2007 niet gehaald ging worden. Compensatie bij een afschaffing van de precariobelasting op ondergrondse infrastructuur zou gevonden worden in het verhogen van de drempeltarieven van de OZB, van een concrete uitwerking hiervan is ons nog niets bekend.

De opbrengst van de precariobelasting is niet gekoppeld aan de kosten, zij komt ten goede van de algemene middelen.

Belastingplichtig is degene ten behoeve van wie de voorwerpen zich onder, op of boven gemeentegrond bevinden.

De precariobelasting kan worden geheven uit oogpunt van financiering of uit oogpunt van regulering.

Vanuit een bestuurlijke ooghoek kunnen de volgende vragen van belang zijn;

- Wil men regulerend optreden m.b.t. reclame-uitingen;
- Terrassen;
- Reguleren of inkomen genereren

Het is mogelijk om ter zake van voorwerpen niet de weg van de precariobelasting te bewandelen maar die van de van de overeenkomst, men kan een stuk gemeentegrond waar normalitair terrassen staan ook verpachten of verhuren aan horeca-exploitanten.

3. Belastingen om kosten te verhalen

Belastingen om kosten mee te verhalen worden ook wel rechten, gelden of heffingen genoemd, afvalstoffenheffing, rioolrecht, reinigingsrecht, marktgeld en havengeld.

Deze heffingen werden vroeger ook wel retributies genoemd, zij worden geheven voor het verhaal van kosten welke voortvloeien uit het gebruik van gemeentelijke bezittingen of het genot van gemeentelijke dienstverlening.

Vanuit een bestuurlijk oogpunt is de eerste vraag bij de belastingen: willen we de kosten verhalen op de gebruiker van deze dienst of gemeentebezitting. Basis voor het kostenverhaal is het profijtbeginsel, degene die het genot van een dienst moet er ook voor betalen, of het beginsel van de kostentoerekening, degene die gebruik maakt van een dienst en daar door kosten veroorzaakt zal die kosten ook betalen.

Heeft een gemeente voldoende middelen dan kunnen deze kosten ook wel (deels) bestreden worden uit de algemene middelen, de gebruiker krijgt dan niet de (gehele) rekening gepresenteerd. Door toenemende onvrijheid, o.a. de inperking van de mogelijkheid om tarieven voor de OZB te verhogen, op het gebied van belastingen ontstaat er steeds meer druk om de kosten geheel of gedeeltelijk te verhalen op de aanvrager of gebruiker van de dienst of gemeentebezitting. Het rijk propageert dan ook 100% kostendekking voor dit soort heffingen.

Wanneer besloten is dat er kosten verhaald moeten gaan worden moet eerst bekend zijn welke kosten er verhaald gaan worden, uitsluitend de gemaakte kosten kunnen verhaald worden. Bij een gebrekkige kostentoerekening worden er mogelijk meer kosten verhaald dan wettelijk is toe gestaan. Dit zou er toe kunnen leiden dat de belastingaanslag wordt vernietigd door de rechter, het zou er ook toe kunnen leiden dat de gehele verordening onverbindend wordt, waardoor de grondslag onder de heffing wegvalt.

Het in beeld brengen van de kosten die kunnen worden toegerekend aan bijvoorbeeld de rioleringstaak van de gemeente maakt het mogelijk de afweging te maken om deze al dan niet gedeeltelijk te verhalen op de gebruiker. Deze kostentoerekening kan zeer gecompliceerd zijn, met name bij kosten die betrekking hebben op verschillende activiteiten. Moeilijk te bepalen is in welke mate de vervanging van een deel van de weg die uitgevoerd omdat deze weg welke reden dan ook wordt geconstrueerd wordt toegerekend wordt aan de riolering, en in welke mate aan de uit te voeren wegconstructie. Een ander voorbeeld van kosten waarvan moeilijk is te bepalen of en zo ja, in welke mate zij zijn toe te rekenen aan het inzamelen van huisvuil, bedrijfsvuil en grof vuil.

De methodiek van het kostenverhaal is gebaseerd op bedrijfseconomische principes, waarop door de wetgever enkele uitzonderingen zijn gemaakt. Alleen als de kostentoerekening goed op orde is, kan er bewust een keuze worden gemaakt of deze kosten geheel of gedeeltelijk uit de algemene middelen worden betaald. Uit

kostentoerekening kan ook blijken dat er juist extra ruimte is voor andere activiteiten. Een goede kostentoerekening is dan ook vanuit een bestuurlijk oogpunt zeer gewenst en verdient dan ook meer aandacht.

In het kader van de financiële verordening (ex artikel 212 Gemeentewet) dient in de nota lokale heffingen aandacht te worden besteedt aan welke mate van kostendekkendheid er dient te worden gestreefd bij de verschillende heffingen. Daartoe dient inzichtelijk te zijn op welke wijze de kosten zijn toegerekend. Is in de financiële verordening eenmaal de mate van kostendekkendheid vastgelegd dan is de controle daarop onderdeel van de rechtmatigheidscontrole van de accountant.

Wanneer er besloten wordt om kosten te verhalen is het vanuit een bestuurlijk oogpunt interessant om te bezien hoe de belastingdruk verdeeld gaat worden over de verschillende categorieën belastingplichtigen zoals eigenaren/gebruikers en/of woningen/niet-woning. Blijkt uit onderzoek dat niet alle kosten worden verhaald, terwijl dit bestuurlijk wel gewenst is, dan kan worden bezien langs welke weg 100% kostendekking kan worden gerealiseerd.

Voorbeelden van belastingen welke bedoeld zijn om kosten te verhalen zijn:

- Rioolrechten;
- Reinigingsrechten;
- Afvalstoffenheffing;
- Baatbelasting;
- Leges
- Begrafenisrechten,
- Brandweerrechten;
- Havengelden;
- Marktgelden
- Vermakelijkheidsretributie

Een aantal van deze heffingen zullen wij hieronder afzonderlijk behandelen.

3.1. Rioolrechten

Rioolrechten kunnen worden geheven voor:

- Het tot stand brengen van een aansluiting op het gemeentelijke riool (aansluitrecht);
- Het hebben van een aansluiting op het gemeentelijke riool (aansluitingsrecht);
- Het afvoeren van afvalwater op het gemeentelijke riool (afvoerrecht)

Alleen de netto drukkende kosten mogen worden verhaald. Daarnaast mogen voor vervangingsinvesteringen fondsen worden aangelegd.

Bij de rioolrechten is er veel jurisprudentie over de kostentoerekening en kostentoedeling, met name met betrekking tot veegkosten.

Als belastingplichtige voor het rioolrecht kunnen worden aangemerkt;

- De eigenaar van eigendom;
- De gebruiker van de eigendom;

- Zowel de gebruiker als de eigenaar van het eigendom

In het rioolrecht wordt onder eigendom verstaan o.a. een onroerende zaak en een roerende zaak welke voor bewoning of gebruik geschikt is.

Met betrekking tot de heffingsmaatstaven is er een grote mate van beleidsvrijheid, wel moet er voldaan zijn aan de algemene rechtsbeginselen zoals het gelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel.

Voor het rioolrecht worden er inde praktijk de volgende maatstaven gehanteerd:

- Vast bedrag per eigendom;
- vast bedrag per m³ afgevoerd water;
- combinatie van de bovengenoemde twee maatstaven;
- de WOZ-waarde;
- het aantal bewoners

Vanuit een bestuurlijke invalshoek kunnen de volgende vragen van belang zijn:

- worden de kosten verhaald middels een heffing of wordt het geheel uit de algemene middelen gefinancierd; wat is de exacte omvang van de kosten;
- worden alle kosten verhaald of slechts een gedeelte daarvan;
- geldt het principe van de vervuiler betaald?
- Proportioneel tarief, degressief tarief of progressief tarief
- Belastingplichten eigenaren of gebruikers of beiden?

In het wetontwerp Gemeentelijke watertaken wordt de het rioolrecht omgezet naar een bestemmingsheffing. Deze verandering van karakter, van recht naar bestemmingsheffing hangt samen met de uitbreiding van de gemeentelijke watertaken, naast het beheer van de van afval- en regenwater komt daar ook een beheerstaak bij ten aanzien van het overtollig grondwater. Alleen de in de wet genoemde kosten mogen middels de nieuwe heffing worden voldaan.

3.2. Reinigingsheffingen

Het reinigingsrecht en de afvalstoffenheffing vormen het instrumentarium om de kosten voor het inzamelen en het verwerken van afval te verhalen.

Het *reinigingsrecht* wordt geheven van degenen die gebruik maken van gemeentebezittingen (vuilcontainers) of die het genot hebben van verleende gemeentelijke diensten (ophalen van afval). Bij het reinigingsrecht is er dus een directe relatie tussen het genot/gebruik en de belastingheffing. Geen genot/gebruik dan is er geen heffing mogelijk. Soms is het gebruik/genot moeilijk door de gemeente aan te tonen.

De *afvalstoffenheffing* kan worden geheven als de gemeente ten minste eenmaal per week het huishoudelijk afval ophaalt. Of de gebruiker al dan wel of niet huishoudelijk afval aanbiedt is voor de heffing niet van belang. Hier hoeft dus geen gebruik/genot aanwezig te zijn. De heffing van de afvalstoffenheffing is daardoor gemakkelijker uitvoerbaar.

Belastingplichtig voor de afvalstoffenheffing is degene die feitelijk gebruik maakt van een perceel waarvoor de gemeente een inzamelplicht heeft ten aanzien van *huishoudelijke* afvalstoffen en ook uitvoering geeft aan deze inzamelplicht. Het betreft uitsluitend kostenverhaal voor het ophalen en verwerken van huishoudelijk afval. De kosten van het ophalen en het verwerken van bedrijfsafval kan niet middels de afvalstoffenheffing worden bestreden.

De kosten voor het bedrijfsafval moeten worden bestreden middels het reinigingsrecht. Bedrijven zijn zelf verantwoordelijk voor de verwerking van hun bedrijfsafval, zijn kunnen dit oplossen middels een privaatrechtelijk contract. Voor huishoudelijke afvalstoffen bestaat deze optie niet, tenzij de gemeente niet voldoet aan de inzamelplicht.

Met betrekking tot de heffingsmaatstaven is er een grote mate van beleidsvrijheid, wel moet er voldaan zijn aan de algemene rechtsbeginselen zoals het gelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel.

Voor het de afvalstoffenheffing worden er in de praktijk de volgende maatstaven gehanteerd:

- Vast bedrag per perceel;
- Tarief afhankelijk van het aantal personen inde huishouding;
- Tarief naar inzamelfrequentie;
- Tarief naar aantal zakken;
- Tarief naar containerinhoud;
- Tarief naar gewicht afval
- Tarief naar aantal personen, naar containerinhoud, naar gewicht en naar inzamelfrequentie

Voor het reinigingsrecht worden er in de praktijk de volgende maatstaven gehanteerd:

- Vast bedrag per perceel;
- Tarief naar inzamelfrequentie;
- Tarief naar aantal zakken;
- Tarief naar containerinhoud;
- Tarief naar gewicht afval
- Tarief naar aantal personen, naar containerinhoud, naar gewicht en naar inzamelfrequentie

Vanuit de bestuurlijke invalshoek kunnen de volgende vragen van belang zijn:

- worden de kosten verhaald middels een heffing of wordt het geheel uit de algemene middelen gefinancierd;
- wat is de exacte omvang van de kosten;
- maken wij een onderscheid tussen woningen en niet-woningen
- worden alle kosten verhaald of slechts een gedeelte daarvan;
- moet het inzamelen en verwerken van het bedrijfsafval wel gezien worden als een gemeentelijke taak of moet dit privaatrechtelijk worden opgelost;
- geldt het principe van de vervuiler betaald?

3.3. *Baatbelasting*

Baatbelasting kan worden geheven om kosten van voorzieningen die door een gemeente worden aangelegd te verhalen op eigenaren van onroerende zaken die gebaat zijn bij deze voorzieningen.

Het verhaal van de kosten die door de gemeente gemaakt zijn kunnen ook via privaatrechtelijke weg worden verhaald, dit heeft meestal de voorkeur, de baatbelasting kan als “stok achter de deur” worden gehanteerd.

Een baatbelasting invoeren is een uiterst gecompliceerd proces, vaak gaat het mis, ondank veel werk van deskundige adviesbureaus.

3.4. *Leges*

Leges kunnen worden geheven voor gemeentelijke dienstverlening in de vorm van administratieve diensten, zoals het behandelen van aanvragen voor vergunningen en/of ontheffingen, het verstrekken van inlichtingen, het verstrekken van uittreksels, het verstrekken van paspoorten en rijbewijzen.

Bij de leges verordening is een uitgebreide tarieventabel gevoegd, waarin tarieven voor vele verschillende diensten zijn opgenomen. Alle gemeenten heffen voor deze diensten leges, de hoogste opbrengsten worden gehaald bij de bouwvergunningen.

Belastingplichtig is de aanvrager van de dienst dan wel degene ten behoeve van wie de dienst wordt verleend. Is er sprake van een ambtshalve dienst dan is er *geen* dienstverlening en kunnen er geen leges verschuldigd zijn. Leges kunnen ook niet worden geheven voor uitvoering van wettelijke regelgeving door de gemeente.

Leges mogen alleen geheven worden om de kosten te verhalen, op de heffing van leges mag geen winst worden gemaakt. De legesverordening dient in zijn geheel op het aspect van de kostendekkendheid te worden beoordeeld. Niet elke post zal worden beoordeeld op kostendekkendheid. Wel dient de heffing van de leges zo te zijn dat er geen sprake is van onredelijke en willekeurige belastingheffing. De rechter beoordeelt soms een legesverordening in de evenredigheid van de leges onderling.

Vanuit politiek en belangorganisaties wordt jaarlijks uitgebreid aandacht besteed aan de onderlinge verschillen in de legestarieven, deze onderlinge verschillen worden dan aangevoerd als argument om te komen tot landelijk uniforme tarieven, het gaat dan met name over de bouwleges.

De verschillen in de hoogte van de leges zijn te verklaren door:

- verschillen in kostenniveau;
- verschillen in uitvoering;
- verschillen in kostendekkendheid;
- verschillen in kostentoerekening.

In het algemeen kan worden gesteld dat de opbrengsten van de leges beduidend lager zijn de gemaakte kosten. Dit wordt meestal veroorzaakt door het feit dat de kosten in onvoldoende mate in beeld zijn en de jaarlijkse tariefaanpassing geschiedt middels inflatiecorrectie. Het zou aanbevelenswaardig zijn de leges een ten principale door te lichten, een aanleiding daartoe kan zijn grote verschillen met andere soortgelijke gemeenten.

Vanuit de bestuurlijke invalshoek kunnen de volgende vragen van belang zijn:

- moeten in alle gevallen waarin dit mogelijk is de kosten worden verhaald middels de heffing van leges;
- Zij alle diensten waarvoor leges in rekening kunnen worden gebracht benoemd;
- Zijn alle kosten exact in beeld;
- Worden alle kosten via de legesheffing verhaald of slechts een deel;
- Is de legesverordening in zijn totaliteit kostendekkend.

De tariefverschillen tussen gemeenten onderling betreffende de bouwleges hebben er toe geleid dat de minister een werkgroep heeft ingesteld om te komen tot transparantie in de bouw gerelateerde leges. Deze werkgroep heeft een model ontwikkeld dat gemeenten moet stimuleren om op vrijwillige basis tot meer uniformiteit te komen in grondslage, tariefstructuur, tariefdifferentiatie en kostentoedeling.

3.5. Begrafenis- en brandweerrechten, haven- en marktgelden

Deze belastingen betreffen hier alle het gebruik van gemeentebezittingen of het genot van diensten. Belastingplichtig zijn de aanvrager van de dienst, degene ten behoeve van wie de dienst wordt verleend of de gebruiker van de gemeentebezitting.

3.6. Vermakelijkheidsretributie

De vermakelijkheid retributie is zeer onbekend, dit recht kan worden geheven ter zake het geven van vermakelijkheden waarvoor de gemeente voorzieningen heeft getroffen. Onder vermakelijkheden kan worden verstaan: een gebeuren waarbij mede wordt beoogd publiek amusement, verstrooiing, ontspanning of vermaak te verschaffen.

Bij het geven van een vermakelijkheid moet gebruik gemaakt worden van voorzieningen. Bij voorzieningen kan worden gedacht aan parkeergelegenheid, bewegwijzering, onderhoud en toezicht.

Bij de vermakelijkheidsretributie moet wel een verband bestaan tussen de getroffen voorzieningen, en de kosten. Is er sprake van een wanverhouding tussen de hoogte van de heffing en het profijt dan kan de belastingrechter concluderen dat er sprake is van onredelijke en willekeurige belastingheffing. Er moet aangetoond worden dat er kosten gemaakt worden, een exacte toerekening van de kosten is niet nodig. De eis dat de opbrengsten de kosten niet mogen overschrijden is hier niet van toepassing. De vermakelijkheidsretributie wordt geheven van de exploitant van het evenement of de vermakelijkheid en wordt meestal gekoppeld aan het aantal betalende bezoekers.

Vanuit de bestuurlijke invalshoek kunnen de volgende vragen van belang zijn:

- Zijn er gemakkelikheden die voor de heffing in aanmerking komen;
- Wordt er gebruik gemaakt van gemeentelijke voorzieningen;
- Welke kosten worden er gemaakt;
- Kostenverhaal geheel op de exploitant of deel uit de eigen middelen.

4. Het toenemende belang van de wet WOZ

De wet Waardering onroerende zaken (verder wet WOZ) is in 1995 ingevoerd om te bewerkstelligen dat de belastingen waarbij de waarde van een onroerende zaak een uniforme waarde kregen. De WOZ-waarde wordt als grondslag gebruikt voor de:

- Onroerende-zaakbelastingen;
- Omslag gebouwd van het waterschap;
- Inkomstenbelasting en meer specifiek het eigenwoningforfait

Doelstelling van de wet WOZ was het bereiken van uniformiteit bij de waardebepaling en het vergroten van de doematigheid. Door slechts eenmaal een waarde van een onroerende zaak vast te stellen en deze waarde voor verschillende belastingen te gebruiken worden de perceptiekosten van de diverse belastingen gedrukt.

Sinds de invoering van de wet WOZ, in 1995, is er veel veranderd, de kwaliteit van de gegevensbestanden is in de loop van de jaren sterk verbeterd. De waarderingscyclus is teruggebracht van 4 jaar, eerst naar twee jaar en nu naar een jaar. De waardering vindt steeds meer met behulp van wiskundige modellen plaats, er wordt ook steeds meer met landelijke taxatiewijzers gewerkt en de marktanalyse is een permanent proces geworden.

De WOZ-waarde krijgt een steeds breder werkterrein, o.a. als waardebegrip in het kader van de heffingen gebaseerd op de Successiewet 1956. echter ook buiten de sfeer van de belastingen trekt de WOZ-waarde de aandacht, bij VROM liggen plannen om de WOZ-waarde te gebruiken voor het bepalen van de maximale redelijke huur, banken gebruiken in toenemende mate de WOZ-waarde als taxatie voor de hypotheekverstrekking, verzekeringmaatschappijen beschikken over programmatuur om de WOZ-waarde te herleiden tot een opstalwaarde voor de opstalverzekeringen, WOZ-gegevens kunnen gebruikt gaan worden voor de authentieke gebouwenregistratie en de WOZ-waarde kan gebruikt worden om de hoogte planschade te bepalen.

Door breder gebruik van de WOZ-gegevens kan de administratieve lastendruk voor bedrijven en werknemers worden verlicht, omdat de gegevens maar een keer hoeven te worden gegenereerd. Met ingang van 1 januari 2007 zullen WOZ-waarden op jaarlijkse basis tot stand komen, ook deze ontwikkeling zal een breder gebruik weer verder mogelijk maken, actuele WOZ-waarden en gegevens genereren immers weer nieuwe gebruiksmogelijkheden.

5. Ontwikkelingen in het belastinggebied van gemeenten

Het jaar 2005 heeft in het teken gestaan van de discussie omtrent het afschaffen van de OZB- gebruik op woningen, en in het verlengde daarvan de omvang van het gemeentelijk belastinggebied.

Hierboven is de klassieke voorkeursvolgorde gegeven van het bekostigen van taken van lokale overheden. Bij deze voorkeurs volgorde hoort een substantieel eigen belastinggebied. Verruiming van het lokale belastinggebied was ook de conclusies van de onderstaande onderzoeken:

- Commissie Christiaanse;
- Commissie De Kam “Belastingen omlaag”;
- “Belasten op niveau” van Boorsma, De Kam en Van Leeuwen

In 2005 verscheen het rapport van de Stuurgroep Eenhoorn, in het rapport wordt gepleit voor een substantiële vergroting van het belastinggebied van de gemeenten met € 3 miljard. De stuurgroep wil dit bereiken door de invoering van opcenten op de loon- en inkomstenbelasting met een afbouw/afschaffing van de OZB.

De stuurgroep adviseerde ook de toeristen- en forensenbelasting om te zetten in een verblijf belasting. Het kabinet heeft toegezegd dit voorstel nader uit te werken een ook te komen tot maximumtarieven.

Tevens zal het kabinet op aandringen van de stuurgroep bezien of de precariobelasting op ondergrondse infrastructuur niet kan worden afgeschaft. Echter medio 2006 bleek dat deze geplande datum van 1 januari 2007 niet gehaald gaat worden.

Het is aan het volgende kabinet om de voorstellen van de stuurgroep nader uit te werken.

De tendens is echter dat het gemeentelijk belastinggebied in het huidige tijdsgewricht niet op uitbreiding hoeft te rekenen. Het resultaat van deze inperkingen is dat gemeenten steeds minder vrijheid hebben om een financiële buffer te vormen en om de lasten op een goede en gewenste wijze te verdelen over burgers en bedrijven en/of eigenaren en gebruikers.

Veel gemeenten zijn momenteel op zoek naar nog onbenutte mogelijkheden om extra inkomsten te verwerven en overwegen tot voor kort onbenutte belastingen als nog in te voeren, zoals reclamebelasting en gemakelijkheidsretributie, of reeds afgeschafte belastingen weer in te voeren, hondenbelasting en rioolrecht.

Het tegen het licht houden van de kostenstructuur biedt ook een mogelijkheid om diensten waar eerst geen heffing tegen over stond, of een heffing tegen een te laag bedrag om daar alsnog te komen tot “betaling voor dienstverlening”, en op deze wijze verkapte subsidiëring via belastingen om te zetten in het genereren van inkomsten.

Ook blijft het een optie om een belasting van karakter te doen laten veranderen, om een heffing die eerst alleen bedoeld was om inkomsten te genereren om te vormen tot een bestemmingsheffing, de opbrengst kan dan ingezet worden voor dat specifieke doel.

Ook kan overwogen worden om een nieuwe belasting in een bepaald gebied in te voeren, bijvoorbeeld de reclamebelasting in een stadscentrum en de opbrengst van deze belasting te gebruiken om de kwaliteit van het gebied te verbeteren. Er vindt een kwaliteitsverbetering plaats waar dan ook door een ieder aan betaald moet worden, het geld gaat er naar toe met een specifiek doel.

Mede door de val van het kabinet staat de ontwikkeling momenteel relatief stil.

6. Samenwerking op het gebied van lokale belastingen

Samenwerking op het gebied van belastingen is niet iets van de laatste tijd, de wet WOZ heeft een impuls gegeven om tussen gemeenten en waterschappen te komen tot samenwerking.

Ook werd/wordt er vaak samen gewerkt tussen waterschappen op het gebied van dwanginvordering en kwijtschelding.

Samenwerking tussen gemeenten en waterschappen ligt erg voor de hand, vaak leggen de lokale overheden aan dezelfde persoon aanslagen op, OZB-eigendom en de omslag gebouwd (beide tijdstipheffing van de eigenaar), de verontreinigheffing en de afvalstoffenheffing (meestal tijdvakheffing van de gebruiker) en de ingezetenenomslag en OZB-gebruik (reeds vervallen) (tijdstipheffing van de gebruiker). Het lijkt er sterk op dat er dus op dat er hier een efficiencywinst valt te behalen.

Tussen gemeenten onderling komt het steeds meer tot samenwerking op terreinen zoals onderwijs, sociale zaken, afvalinzameling en gesubsidieerde arbeid.

Samenwerking is eenvoudiger vorm te geven als het uitvoerende werkzaamheden betreft, dan wanneer daar ook nog eens beleidsmatige aspecten aan zijn verbonden. Het is met name op het terrein van de lokale belastingen dat er een duidelijk onderscheid gemaakt kan worden met tussen beleid (vastgelegd in verordeningen en beleidsregels) en uitvoering (bijhouden van gegevens, uitvoering van de wet WOZ, opleggen en verzenden van aanslagen, invorderen van aanslagen en het afhandelen van bezwaarschriften).

Verschillende gemeenten onderzoeken op dit moment de mogelijkheid om op het terrein van de lokale belastingen te gaan samenwerken, ook wordt er door de waterschappen gekeken of er mogelijkheden tot samenwerking zijn.

Op dit moment is het meeste verregaande voorbeeld van samenwerking tussen gemeenten en waterschappen het Samenwerkingsverband Vastgoedinformatie, Heffing en Waardebepaling (SVHW). Dit samenwerkingsverband verzorgt de

uitvoering van de wet WOZ en de belastingheffing voor achttien gemeenten en een waterschap.

De gemeenten Haarlem en Haarlemmermeer zijn in een zeer vergevorderd stadium om te gaan samenwerken op het gebied van de gemeentelijk belastingen. De samenwerking zal zijn beslag krijgen middels een gemeenschappelijke regeling genaamd "Cocensus". "Cocensus" zal een aantal bij dienstverleningsovereenkomst nader te specificeren taken gaan uitvoeren voor beide gemeenten.

Beleid, in de ruimste zin van het woord, blijft achter bij de gemeente, zo ook de geattribueerde bevoegdheid. De benodigde bevoegdheden zullen worden verschaft middels mandaatverlening.

Hieronder zullen op beknopte wijze de hoofdlijnen worden geschetst van het uitvoeringsbeleid zoals dat opgedragen zal worden aan Cocensus op de onderstaande onderdelen:

- Publiekscontact;
- Wet Waardering onroerende zaken;
- Heffing
- Invordering
- Rechtsbescherming

De gemeente is dan opdrachtgever en Cocensus is opdrachtgever.

7 Tarieven 2007

7.1 Inleiding

De gemeentelijke heffingen zijn na de doeluitkeringen en de algemene uitkering uit het gemeentefonds, de belangrijkste bron van inkomsten voor de gemeente. Bij de gemeentelijke heffingen dient onderscheid te worden gemaakt tussen belastingen en rechten (voorheen retributies). Belastingen hebben een algemeen karakter en geen directe relatie met een gemeentelijke taak. Een voorbeeld daarvan is de onroerende zaakbelasting (OZB). Bij de rechten is er wel sprake van een directe relatie met een gemeentelijke taak, zoals rioolrecht, reinigingsrecht, afvalstoffenheffing, paspoortleges, en bouwleges. Bij de rechten mogen de geraamde opbrengsten niet hoger zijn dan de geraamde lasten.

Met ingang van 1 januari 2006 is het gebruikersdeel van de OZB op woningen afgeschaft en zijn de resterende OZB-tarieven aan maxima (maximumtarieven) gebonden en ook voor de jaarlijkse stijgingspercentages van die tarieven is een plafond bepaald, als zij een bepaalde tariefgrens (drempeltarieven) overschrijden. Ondanks het feit dat er tegen de maatregel van gemeentelijke zijde veel verzet bestond, daar deze leidde tot een forse inperking van het gemeentelijke belastinggebied en daarmee afbreuk gedaan werd aan de autonomie en de beleidsvrijheid van gemeenten, is de invoering toch door gegaan.

De gebruikersheffing OZB over niet-woningen bleef gewoon bestaan. Bij een niet-woning met woongedeelten (b.v. woonwinkelpand) zou er dan OZB-gebruik

worden geheven over die woongedeelten tegen het gebruikerstarief voor niet-woningen. In december 2005 is het amendement De Pater-Van der Meer aangenomen, dit amendement biedt de mogelijkheid om een gebruikersheffing OZB over de woongedeelten in een niet-woning te voorkomen. Voor 2006 had deze regeling nog een facultatief karakter, met ingang van 2007 heeft deze regeling een verplichtend karakter teneinde de bij een niet-woning de woongedeelten uit de heffing van de OZB-gebruik te laten. Het amendement De Pater-Van der Meer leidt tot een opbrengstderving, hier voor is door het ministerie een compensatieregeling in het leven geroepen. Voor 2006 verleent Haarlem de vrijstelling voor de woongedeeltes op de aanslag er wordt dan uiteraard ook een beroep gedaan op de compensatieregeling.

7.2 Uitgangspunten tarievenbeleid

Het tarievenbeleid in Haarlem is gebaseerd op twee uitgangspunten: inflatiecorrectie en kostendekkendheid. Kostendekkendheid houdt in dat de tarieven zo vastgesteld dienen te worden dat de geraamde opbrengsten de geraamde kosten niet overschrijden. De belangrijkste voorbeelden hiervan zijn de afvalstoffenheffing en het rioolrecht.

Inflatiecorrectie betekent dat de tarieven die niet kostendekkend hoeven te zijn, worden aangepast met het verwachte inflatiepercentage voor het komende jaar. Voor 2007 houden wij rekening met een 1% inflatie. Dat is in overeenstemming met het percentage dat het Centraal Planbureau heeft becijferd.

Deze 1% norm geldt ook voor de onroerendezaak-belastingen. Op grond van het coalitieakkoord "Sociaal en Solide" dient de OZB jaarlijks nog eens *extra* verhoogd te worden met 3%, deze verhoging moet tot de onderstaande meeropbrengsten leiden:

in € miljoen	2007	2008	2009	2010
OZB-verhoging 3% p/j	0,5	1	1,5	2

7.3 Onroerende-zaakbelastingen

Tarieven 2006

Voor het jaar 2006 waren de volgende tarieven vastgesteld:

	maximumtarief	drempeltarief	Haarlem	Haarlem
Tarief per € 2500	2006	2006	2005	2006
OZBE-woningen	€ 2,43	€ 6,62	€ 2,24	€ 2,31
OZBE-niet woningen	€ 3,04	€ 8,29	€ 3,82	€ 3,90
OZBG-niet woningen	€ 2,45	€ 6,68	€ 3,06	€ 3,13

Voor de OZB-tarieven voor de categorieën eigenaren van woningen, eigenaren van niet-woningen en gebruikers van niet-woningen, worden maxima gesteld. Deze zijn landelijk op een zodanig hoog niveau vastgesteld dat gemeenten daar onder normale omstandigheden geen hinder van ondervinden.

Uit de vergelijking blijkt dat de Haarlemse tarieven voor 2006 zich ver onder de landelijke maximumtarieven voor 2006 bevinden. Deze maximumtarieven leverden derhalve geen problemen op bij de tariefsbepaling in Haarlem voor 2006.

Naast een maximaal tarief per onderscheiden OZB categorie wordt ook de tariefsstijging van jaar op jaar beperkt. Voor zover de door de gemeente gehanteerde tarieven onder de landelijke bepaalde drempeltarieven liggen, mogen deze stijgen tot maximaal deze drempeltarieven. Voor Haarlem gold dit voor het tarief voor de eigenaren van woningen (zie ook bovenstaande tabel). Voor de OZB-tarieven die hoger liggen dan de drempelwaarden en lager dan de het landelijke vastgestelde maximum gold dat deze voor 2006 met maximaal 2% mochten stijgen. Het tarief voor de OZBE-woningen, (€ 2,24) lag nog onder het rekentarief (€ 2,43) en kon daarom nog tot het rekentarief stijgen, een maximale stijging met 8,5%. De overige tarieven lagen onder hun maxima maar wel steeds boven hun relevante drempeltarieven en mochten daarom met maximaal 2% stijgen.

Tarieven 2007

Met ingang van 2007 wordt er in het kader van de wet WOZ overgegaan tot jaarlijkse waardebeoordeling. Het jaar 2007 is het eerste jaar van de jaarlijkse waardering, alle onroerende zaken zullen worden getaxeerd naar waardepeildatum 1 januari 2005. In Haarlem wordt de waarden van de woningen een stijgingspercentage van 7,5% verwacht, voor niet woningen bedraagt dit percentage 6%.

Voor het jaar 2007 heeft de regering de onderstaande tarieven vastgesteld, het Haarlemse tarief voor 2006 staat er ter vergelijking bij:

Tarief per € 2500	drempeltarief		
	2007	maximumtarief 2007	tarief Haarlem 2006
OZBE-woningen	€ 2,34	€ 6,62	€ 2,31
OZBE-niet woningen	€ 3,00	€ 8,29	€ 3,90
OZBG-niet woningen	€ 2,42	€ 6,68	€ 3,13

De maximumtarieven zijn ongewijzigd. De drempeltarieven zijn aangepast voor de jaarlijkse waardeontwikkeling, deze aanpassing voorkomt dat de waardeverhoging leidt tot een evenzo grote opbrengstenstijging voor de OZB.

De drempeltarieven zijn gecorrigeerd voor de landelijke waardeontwikkeling, voor woningen bedroeg de waardeverhoging 6,6% en voor de niet-woningen bedroeg deze 4%. Na correctie voor die waardeverhogingen zijn de tarieven verhoogd met 2,75%, het maximale stijgingspercentage voor 2007 (was 2% in 2006). Dit maximale stijgingspercentage komt overeen met de reële trendmatige groei van het BBP (2,25%), verminderd voor de areaalontwikkeling (0,75%) en vermeerderd met de door het CPB geraamde inflatie (1,25%). De rekentarieven die gebruikt worden voor het bepalen van de belastingcapaciteit in het kader van de algemene uitkering zijn identiek aan de drempeltarieven.

De Haarlemse grenzen voor de tarieven voor 2007 zijn te berekenen door het tarief van 2006 te corrigeren voor de Haarlemse waardeontwikkeling.

Is dit gecorrigeerde tarief lager dan het drempeltarief, dan mag dit tarief stijgen tot het drempeltarief. Dit is het geval met het tarief voor OZB-eigenaar woningen, het

gecorrigeerd tarief bedraagt € 2,15 ($\text{€ } 2,31/1,075$) is lager dan € 2,34 (drempeltarief).

Is het gecorrigeerde tarief hoger dan het drempeltarief dan mag dit tarief stijgen slechts stijgen met het maximale stijgingspercentage (2,75%). Dit is het geval met de tarieven voor de niet-woningen., deze worden dan voor de eigenaar van een niet-woning € 3,78 ($1,0275 \times \text{€ } 3,90/1,06$) en voor de gebruiker van een niet-woning € 3,03 ($1,0275 \times \text{€ } 3,13/1,06$). Hieronder worden de het geheel nog eens samengevat, waar de grenzen voor Haarlem liggen.

Tarief per € 2500	tarief 2006	waarde st.	gecoor. tar.	max stijging %	max. tarief 2007
OZBE-woningen	€ 2,31	7,5%	€ 2,15	-	€ 2,34
OZBE-niet woningen	€ 3,90	6,0%	€ 3,68	2,75%	€ 3,78
OZBG-niet woningen	€ 3,13	6,0%	€ 2,95	2,75%	€ 3,03

Met inachtneming van deze restricties kan de gemeente haar OZB-beleid vaststellen.

Feitelijke uitwerking voor Haarlem voor 2007

Zoals eerder aangegeven, is bij het coalitieakkoord “Sociaal en Solide” bepaald dat, naast de inflatie correctie van 1%, de opbrengst van de OZB jaarlijks met 3% omhoog moet, dit ten einde over een periode van 4 jaar een extra opbrengst te genereren van € 5 miljoen Dit impliceert dat er voor het jaar 2007 € 22,3 miljoen OZB geheven zal moeten worden. De tarieven van de niet-woningen mogen slechts beperkt stijgen, het tarief voor de woningen biedt meer ruimte. Wij hebben de compensatie van De Pater-Van der Meer meegeteld bij de OZB-opbrengsten.

OZB	tarief 2006	tarief 2007	rekentarief	maximum grens
Tarieven				
OZBEW	€ 2,31	€ 2,23	€ 2,34	€ 2,34
OZBENW	€ 3,90	€ 3,78	€ 3,00	€ 3,78
OZBGNW	€ 3,13	€ 3,03	€ 2,42	€ 3,03

Dit geeft het onderstaande beeld van de opbrengsten van de onroerende zaakbelastingen:

OZB woningen	2006	2007
Woningen	€ 12.621.840	€ 13.089.752
Garages	€ 82.661	€ 78.942
Gecombineerd als woning	€ 30.270	€ 30.988
	€ 12.734.771	€ 13.199.682
oninbaar	-€ 6.367	-€ 6.600
OZBE woningen	€ 12.728.404	€ 13.193.082

OZB niet-woningen	2006	2007
Niet woningen	€ 5.034.120	€ 5.171.977
Gecombineerd als woning	<u>-€ 51.106</u>	<u>-€ 52.527</u>
Niet-woning na correctie	€ 4.983.014	€ 5.119.451
oninbaar	<u>-€ 2.492</u>	<u>-€ 2.560</u>
OZBE niet-woningen	€ 4.980.523	€ 5.116.891

	2006	2007
Niet woningen	€ 4.040.204	€ 4.145.791
Gecombineerd als woning	<u>-€ 41.016</u>	<u>-€ 42.105</u>
Niet woningen incl woon	€ 3.999.188	€ 4.103.687
Leegstand	-€ 99.980	-€ 102.592
Pater vande Meer	-€ 128.004	-€ 130.369
oninbaar	<u>-€ 5.999</u>	<u>-€ 6.156</u>
OZBG niet-woningen	€ 3.765.206	€ 3.864.570

OZB opbrengsten	2006	2007	mutatie
OZBEW	€ 12.728.404	€ 13.193.082	3,65%
OZBENW	€ 4.980.523	€ 5.116.891	2,74%
OZBGNW	<u>€ 3.765.206</u>	<u>€ 3.864.570</u>	2,64%
OZB	€ 21.474.132	€ 22.174.543	3,26%
De Pater Van der Meer	€ 128.004	€ 130.369	1,85%
OZB + De Pater	€ 21.602.137	€ 22.304.912	3,25%
Accres		<u>€ 200.000</u>	
Totaal opbr OZB		€ 22.504.912	

Het accres bedraagt € 0,2 miljoen, dit is echter in de berekening nog niet meegenomen, derhalve komt de totale opbrengst OZB op € 22,5 miljoen.

Ondanks de beperkingen die op de tarieven voor de niet-woningen rusten is het toch mogelijk de opbrengstendoelstelling te halen. De vereiste doelstelling wordt gehaald middels het tarief voor de woningen.

7.4. Afvalstoffenheffing

De afvalstoffenheffing wordt in Haarlem gedifferentieerd geheven naar eenpersoonshuishoudens en meerpersoonshuishoudens. De afvalstoffenheffing wordt geheven als tijdstipheffing, bepalend voor de belastplicht is de vraag of er sprake is van feitelijk gebruik aan het begin van het belastingjaar. Het uitgangspunt is om de kosten van inzameling en verwerking van het huishoudelijk afval volledig te dekken door de afvalstoffenheffing, 100% kostendekkendheid derhalve.

Hier onder vindt u het kostenoverzicht:

Afvalstoffenheffing	2007
Kosten	
product huishoudelijk afval	€ 14.109.000
af: winstuitkering AZK	-€ 881.000
af: lagere tariefstelling AVI west	-€ 100.000
af: opbrengst reinigingsrecht	-€ 378.000
af: onrendabel deel: raadsbesluit	-€ 126.000
bij: forfaitair aandeel in vegen	€ 1.107.720
bij: perceptiekosten PD	€ 343.740
bij: btw (vast bedrag)	€ 618.000
bij: verrekening stand egalisatievoorz.	€ 260.000
Totaal kosten	€ 14.953.460

In het totaal moet dus bijna € 15 miljoen aan netto opbrengsten via de afvalstoffenheffing worden gegenereerd, op bruto basis is dit hoger, daar de verleende kwijtschelding en de overige correcties nog van de opbrengst af moeten. Op het totale product huishoudelijk afval wordt € 378.000 gecorrigeerd voor het ophalen van het bedrijfsafval middels het reinigingsrecht.

Afvalstoffenheffing	2007
Opbrengsten	
Eenpersoonshuishoudens	€ 4.269.901
Meerpersoonshuishoudens	€ 11.727.746
Totaal	€ 15.997.647
Leegstand	-€ 95.986
Kwijtschelding	-€ 924.276
Opbrengst na KWS	€ 14.977.385
Oninbaar	-€ 23.996
Netto opbrengst	€ 14.953.389

verschil (opbrengsten - kosten) -€ 71

Voor de tarieven krijgen we dan het onderstaande beeld, qua tarief en aantalen belastingplichtigen.

Afvalstoffenheffing

Tarief afvalstoffenheffing	2007	2006	mutatie	aantal
Eenpersoonshuishouden	€ 164,07	€ 159,90	2,6%	26025
Meerpersoonshuishouden	€ 272,36	€ 265,52	2,6%	43060

Er is bij de afvalstoffenheffing sprake van 100% kostendeckendheid, de opbrengsten liggen € 71 onder de kosten. Een bedrag van € 0,93 miljoen aan afvalstoffenheffing wordt kwijtgescholden.

7.5 Reinigingsrecht

Op het product huishoudelijk afval wordt een bedrag van € 378.000 gecorrigeerd, dit is de opbrengst van het reinigingsrecht. Het reinigingsrecht wordt in Haarlem geheven per 40 liter (een komozak) per week.

Voor het reinigingsrechten ontstaat dan het onderstaande beeld:

Reinigingsrecht		2007	
Kosten		€ 378.000	
Opbrengst			
	Aantal	Totaal	
zakken	bedrijven	zakken	opbrengst
1	4728	4728	€ 261.399
2	250	500	€ 27.644
3	105	315	€ 17.416
4	66	264	€ 14.596
5	40	200	€ 11.057
6	27	162	€ 8.957
7	9	63	€ 3.483
8	13	104	€ 5.750
9	3	27	€ 1.493
10	13	130	€ 7.187
11	1	11	€ 608
12	3	36	€ 1.990
13	0	0	€ 0
14	4	56	€ 3.096
15	2	30	€ 1.659
16	0	0	€ 0
17	0	0	€ 0
18	2	36	€ 1.990
19	0	0	€ 0
20	7	140	€ 7.740
35	1	35	€ 1.935
Totaal	5274	6837	€ 378.000
Opbrengsten minus kosten			€ 0,00

	excl BTW	incl BTW
Reinigingsrecht per zak	€ 55,29	€ 65,80

Het tarief voor het reinigingsrecht voor het ophalen van 1 zak van 40 liter bedrijfsafval stijgt met (1%) van € 54,74 naar € 55,29. Deze stijging is het gevolg van de kostenstijging bij Spaarnelanden N.V.

7.6 Rioolrecht

In Haarlem wordt het rioolrecht geheven als aansluitingsrecht, het recht wordt geheven van de zakelijk gerechtigde van de eigendom. Het rioolrecht wordt dus geheven als een zakelijke belasting van de eigenaar, doorslaggevend voor de belastingplicht is de toestand aan het begin van het belastingjaar. Ook het rioolrecht wordt kostendekkend berekend. Op basis van het door de Raad vastgestelde Gemeentelijk Rioleringsplan en de werkzaamheden die op grond daarvan noodzakelijk zijn, zal het rioolrecht de komende jaren stijgen. Vanaf 2004 worden afwijkingen m.b.t. de doorberekende kosten rioolrecht verrekend met de egalisatievoorziening rioleringen en betrokken bij de bepaling van het tarief in een later jaar. Voor 2007 is een dotatie aan de egalisatiereserve rioleringen opgenomen ter egalisatie van tariefsstijgingen in toekomstige jaren. Gevoegd bij de andere kosten voor 2007, vrijwel ongewijzigd blijven,

Voor de kosten van het rioolrecht ontstaat het volgende beeld:

Rioolrecht	2007
Kosten	
product riolering 10.05.01	€ 6.870.000
product grondwaterstanden 10.05.02	€ 0
Egalisatie reserve	-€ 88.000
bij: forfaitair aandeel in vegen	€ 170.000
bij: drijfafval	€ 207.000
bij: perceptiekosten PD	€ 396.000
bij: btw (vast bedrag)	€ 218.000
totaal kosten	€ 7.773.000
Opbrengsten	
- eigendom	€ 7.603.404
- klein eigendom	€ 171.727
Opbrengst	€ 7.775.131
- oninbaar	-€ 2.333
Opbrengst netto	€ 7.772.799

Verschil (opbrengsten - kosten) -€ 201

Dit leidt tot een stijging van de tarieven in 2006 met 4,5%. Hieronder vindt u een overzicht van de cijfers:

Rioolrecht	2007	2006	mutatie	aantallen
Tarief rioolrecht				
- eigendom	€ 102,44	€ 98,00	4,5%	74223
- klein eigendom	€ 43,92	€ 42,02	4,5%	3910

7.7 Hondenbelasting

De tarieven worden jaarlijks voor de inflatie gecorrigeerd, hier wordt uitgegaan van 1%. Dat betekent dat er voor 2007 de volgende tarieven gelden:

Tarief hondenbelasting	2007	2006	mutatie	aantallen
Tarief eerste hond	€ 69,25	€ 68,57	1,0%	5113
Tarief tweede hond	€ 113,17	€ 112,08	1,0%	404
Tarief derde hond	€ 149,69	€ 148,20	1,0%	29

Deze tariefstelling geeft het onderstaande beeld voor de opbrengsten:

Hondenbelasting

hond 1	€ 354.082,11
hond 2	€ 73.698,26
hond 3	€ 9.631,11
Totaal	€ 437.411,47
Kwijtschelding	-€ 11.253,34
Totaal na KWS	€ 426.158,13
Oninbaar	-€ 656,12
Totaal na oninbaar	€ 425.502,01

Er is een opbrengst van € 425.000, een bedrag van € 11.250 aan hondenbelasting wordt kwijtgescholden.

7.8 Heffing van precariobelasting op kabels en leidingen

Bij de kadernota 2004 is besloten dat de gemeente Haarlem met ingang van 2005 precariobelasting gaat heffen op ondergrondse infrastructuur (zoals kabels, leidingen, pijpen, buizen etc.). Daarbij is destijds uitgegaan van een bruto-opbrengst van € 3,7 miljoen. Na aftrek van ca. € 200.000 perceptiekosten kwamen wij op een netto opbrengst van € 3,5 miljoen. Deze opbrengst is verwerkt in de begroting 2005 en 2006. Eind augustus 2005 zijn de aanslagen opgelegd, voor een bedrag van € 7 miljoen. Het is de verwachting dat de doelstelling van per saldo € 3,5 miljoen gehaald zal worden. Daarbij moet wel een voorbehoud worden gemaakt in verband met mogelijke uitkomsten van fiscale procedures. Eventuele procedures zullen, vanwege het belang, met voorrang en met spoed worden afgedaan, daarbij zal leidraad zijn dat de rechtsvragen niet in bezwaar behandeld worden maar in beroep bij de rechter.

Het kabinet heeft, mede naar aanleiding van haar voorstellen om het OZB tarief voor gebruikers van woningen af te schaffen, de commissie Eenhoorn in het leven geroepen. Deze commissie had tot taak alternatieven voor het gemeentelijke belastingstelsel te presenteren. Het kabinet heeft ingestemd met de aanbeveling van de commissie voor een complete vrijstelling van precariobelasting op ondergrondse infrastructuur. Dat betekent dat de wetgeving op dat punt dient te worden aangepast, omdat de huidige wetgeving het heffen van precario op kabels en leidingen e.d. wel mogelijk maakt en er alleen sprake is van een vrijstelling voor telecommunicatiebedrijven via de Telecommunicatiewet

In mei 2006 heeft het kabinet geconcludeerd dat niet volstaan kan worden met louter een vrijstelling voor precariobelasting daar er ook tal van privaatrechtelijke

regelingen zijn voor het hebben van kabels en leidingen in de gemeenteground. Het kabinet wil de publiekrechtelijke heffingen als de privaatrechtelijke vergoedingen in een traject afhandelen. In de mei circulaire 2006 van BZK wordt geconcludeerd dat de streefdatum van 1 januari 2007 niet wordt gehaald. Derhalve kan er ook over het jaar 2007 precariobelasting worden geheven over kabels en leidingen (m.u.v. van de telecomkabels).

Bij een eventuele afschaffing van de precariobelasting op kabels en leidingen wordt er een compensatieregeling in het vooruitzicht gesteld, naar het ijkjaar 2005, hoe deze regeling vorm krijgt en welke bedragen er mee zijn gemoeid is echter nog onduidelijk.

In de mei circulaire werd de intentie uitgesproken om het wetsvoorstel in de huidige kabinetsperiode aan de Kamer aan te beiden. Het is echter onduidelijk wat het gevolg van de Kabinetsval voor dit dossier is.

Er ligt totaal 2.459.418 meter met precariobelasting belastbare infrastructuur in Haarlem, tegen een tarief van € 2,04 per meter genereert dit een opbrengst van € 5 miljoen voor 2007.

7.9 Parkeerbelastingen

De tarieven voor de verschillende parkeerheffingen blijven ten opzichte van 2006 ongewijzigd:

Het tarief voor parkeren bij parkeerapparatuur, bedraagt:

a. bij parkeerapparatuur in Zone B per tijdseenheid van 60 minuten	€ 2,30
b. bij parkeerapparatuur in Zone S	
voor de 1 ^e tijdseenheid van 60 minuten	€ 0,20
voor de 2 ^{de} tijdseenheid van 60 minuten	€ 0,50
voor de 3 ^{de} en verdere tijdseenheden van 60 minuten	€ 1,00
c. bij parkeerapparatuur in Zone C per tijdseenheid van 60 minuten	€ 1,50

Waarbij zone B is binnenstad, zone S is Schalkwijk en zone C is overig.

Het tarief voor het vergunningparkeren in de binnenstad (zone B) bedraagt op jaarbasis € 112,80 voor Schalkwijk (Zone S) bedraagt dit € 63 op jaarbasis.

In zone C (overig) zijn de tarieven voor het vergunningparkeren per jaarbasis als volgt:

Eerste auto	€ 63
Tweede auto	€ 189
Derde auto	€ 252
Vierde auto	€ 315
Vijfde en verder auto	€ 378

Het wettelijk maximum wat in rekening gebracht mag worden voor de voor de kosten van de naheffingsaanslag bedraagt € 48 voor 2007. Op grond van de regelgeving dient jaarlijks te worden gezien of de in rekening gebracht kosten voor de naheffingsaanslag niet onder dit wettelijke maximum liggen (€ 48) .

Kosten van handhaving parkeren:

	totaal		fiscaal
Vaste en variabele ict kosten	€ 73.000	65%	€ 47.450
Kosten van rente en afschrijving	€ 169.000	65%	€ 109.850

Personeelskosten +overhead	€ 2.927.000	65%	€ 1.902.550
	€ 3.169.000		€ 2.059.850

aantallen

Mulder boeten	13650
Fiscale boeten	25350
Totaal	39000

Fiscale boeten (aantal) 25350

Toegerekende kosten € 2.059.850

Kosten per boete € 81,26

Op grond van de regelgeving is dus toegestaan om € 48 als kosten voor de naheffingsaanslag in rekening te brengen, voor 2007 zullen de kosten voor de naheffingsaanslag dan ook € 48 bedragen.

7.10 Toeristenbelasting

De tarieven voor de toeristenbelasting worden voor 2007 vastgesteld op € 1,90 per overnachting, is er sprake van een overnachting op een camping dan is per overnachting € 0,80 verschuldigd. In totaal wordt de opbrengst voor de toeristenbelasting begroot op € 350.000.

7.11 Leges, marktgelden, havengelden, begraafrechten, brandweerrechten en precariobelasting

Op grond van artikel 156 lid 2 onderdeel g Gemeentewet is het mogelijk dat de raad de verordenende bevoegdheid van met betrekking tot de rechten (leges, brandweerrechten, begraafrechten, havengelden en marktgelden), de precariobelasting en de parkeerbelasting te delegeert aan het college,

In februari 2006 is het delegatie- en mandateringsbesluit van de gemeente Haarlem dusdanig aangepast dat het college de tarieven voor de precariobelasting, de leges, de brandweerrechten, de begraafrechten, de havengelden en de marktgelden vaststelt met in achtneming van het belastingbeleid.

De heffingsverordening voor de bovenstaande belastingen worden nog wel door de raad vastgesteld alleen hun (zeer uitvoerige) tarieventabellen worden bij collagebesluit vastgesteld.

Uitgangspunt voor de bovenstaande heffingen is kostendekkendheid en inflatieaanpassing.

7.12 Kwijtscheldingsbeleid

In Haarlem wordt er volledige kwijtschelding verleend voor de afvalstoffenheffing, de leges voor de huisvestingsvergunning en de gehandicaptenparkeerkaart. Voor de hondenbelasting wordt slechts kwijtschelding verleend over 50% van het aanslagbedrag voor zover het de eerste hond betreft.

Door de afschaffing van de OZB voor de gebruikers van woningen is kwijtschelding voor deze belasting komen te vervallen. Met de kwijtschelding voor afvalstoffenheffing en de hondenbelasting is een bedrag van ca. € 936.500 gemoeid, een bedrag van € 924.000 met betrekking tot de afvalstoffenheffing en € 12.500 met trekking tot de hondenbelasting.

8. Gevolgen voor de gemeentelijke lastendruk

De huurder van een woning gaat € 6,85 meer aan gemeentelijke lasten betalen, dat is een stijging van 2,6%.

Huurder	2004	2005	2006	2007
OZB-gebruik	€ 100,04	€ 102,69	€ 0,00	€ 0,00
AFV	€ 268,20	€ 265,52	€ 265,52	€ 272,36
Zalm	-€ 45,38	€ 0,00	€ 0,00	€ 0,00
Totaal	€ 322,86	€ 368,21	€ 265,52	€ 272,36
verandering		14,0%	-27,9%	2,6%

Waarde woning	€ 93.500	€ 127.000	€ 127.000	€ 135.382
Verandering		35,8%	0,0%	6,6%

De eigenaar/gebruiker van een woning gaat € 16,11 meer aan gemeentelijke lasten betalen, dat is een stijging van 3%

Eigenaar/bewoner	2004	2005	2006	2007
OZB-eigenaar	€ 170,24	€ 176,61	€ 182,49	€ 187,32
OZB-gebruik	€ 136,64	€ 141,81	€ 0,00	€ 0,00
AFV	€ 268,20	€ 265,52	€ 265,52	€ 272,36
RIO	€ 88,92	€ 95,15	€ 98,00	€ 102,44
Zalm	-€ 45,38	€ 0,00	€ 0,00	€ 0,00
Totaal	€ 618,62	€ 679,09	€ 546,01	€ 562,12
		9,8%	-19,6%	3,0%

Waarde woning	€ 127.500	€ 197.625	€ 197.625	€ 210.668
Verandering		55,0%	0,0%	6,6%

De stijging is als volgt opgebouwd:

	verschil 07/06	procentueel
OZB-eigenaar	€ 4,83	2,6%
AFV	€ 6,84	2,6%
RIO	€ 4,44	4,5%
Totaal	€ 16,11	3,0%

Het tarief voor de OZB op woningen is dan wel met 4,2% gestegen, de landelijke waardeontwikkeling was 8% op woningen, de Haarlemse was echter 6,6% op woningen en op grond van dat verschil valt de stijging OZB relatief gezien mee.

9. Toekomst

Het jaar 2006 is het jaar waarin de het overgrote deel van de nota “Haarlemse belasting: overzichtelijk, efficiënt en klantvriendelijk” is uitgewerkt. Door de naderende verzelfstandiging van belastingen is het voornemen met betrekking tot de toeristenbelasting nog niet nader uitgewerkt.

9.1. Toekomst Haarlemse toeristenbelasting

Bezien zal worden of de toeristenbelasting niet op andere wijze vormgegeven kan worden. Momenteel wordt de toeristenbelasting geheven als een heffing per overnachting met een vast tarief. De toeristenbelasting wordt bij wege van aanslag geheven, daarbij wordt gebruik gemaakt van voorlopige aanslagen.

Bij deze wijze van heffen is de prijs per overnachting onafhankelijk van de hoogte van de overnachtingsprijs.

Een modernere manier van heffen van de toeristenbelasting is het heffen naar percentage van de verblijfvergoeding, (Amsterdam en Haarlemmermeer 6%). Bij heffing op deze wijze kan aangesloten worden bij de heffing van de BTW. Bij de BTW moet er ieder kwartaal aangifte worden gedaan van de verschuldigde BTW, deze aangifte moet worden gedaan en gelijk tijdig worden betaald.

Het is zeer wel mogelijk om ook te toeristenbelasting te heffen middels “voldoening op aangifte” op kwartaalbasis.

Momenteel wordt er voor een overnachting € 1,80 in rekening gebracht, voor twee personen is dat € 3,60, met 6% toeristenbelasting zou dat een kamer zijn van € 60 per overnachting. Echter de meeste kamers in hotels zijn duurder, op die grond is het met een tarief van 6% mogelijk om extra belastingopbrengsten te genereren die niet drukken op de Haarlemmers, maar die drukken op niet-Haarlemmers.

De exploitanten van de hotels betalen de toeristenbelasting wel maar dragen deze niet, zij wentelen deze af op hun klanten. Het meeste verblijf in Haarlem is zakelijk verblijf, verblijf zonder toeristisch karakter, het is derhalve niet de hotelgast die de toeristenbelasting betaalt maar de werkgever van de hotelgast. Nader onderzoek is gewenst.

9.2. Toekomst Haarlemse parkeerbelastingen

Ten aanzien van de feitelijke parkeerbelastingen dient te worden gezien of het mogelijk is om zoveel mogelijk fiscale boeten te heffen in plaats van strafrechtelijke boeten, deze laatste komen niet ten goede van de gemeentekas, de eerste wel.

De heffing en invordering van vergunninghouderbelasting brengt relatief veel werk met zich mee. Zou het mogelijk zijn door deze heffing op een andere wijze vorm te geven, b.v. kwartaalheffing middels automatische incasso, te komen tot een efficiëntere en effectiever uitvoering.

Dit zou verder moeten worden onderzocht.

9.3. Toekomst Haarlemse hondenbelasting

Momenteel is de honden belasting een echte belasting die slechts opbrengsten genereert. Overwogen zou kunnen worden om deze belasting een meer reguleren karakter te geven, het doel is dan middels tarieven het aantal honden te verminderen. Ter gelijktijd zou de hondenbelasting ook omgevormd kunnen worden tot een bestemmingsheffing, waarbij de belastingopbrengst dan ook wordt aangewend voor “honden maatregelen”.

Door een verscherpte handhaving zou de opbrengst ook structureel verhoogd kunnen worden.

Dit zou nader moeten worden uitgezocht.

9.4. Toekomst Haarlems reinigingsrecht

Uit studie blijkt dat er bij de inzameling van het huishoudelijk vaak bedrijfsafval meegegeven wordt zonder dat voor die dienstverlening wordt betaald. Het ophalen van het bedrijfsafval is geen wettelijke taak van de gemeente, de bedrijven zijn wettelijk verplicht dit zelf te regelen, het privaatrechtelijk regelen van deze bedrijfsafvalstroom ligt dan ook voor de hand, er kan dan maatwerk worden geleverd.

Ook dit zou nader moeten worden uitgezocht.

9.5. Toekomst Haarlemse reclamebelasting

In Haarlem wordt er nog geen reclamebelasting geheven. Momenteel wordt in veel gemeenten onderzocht of de reclamebelasting ingevoerd kan worden als middel om de algemene middelen aan te vullen of als middel om een centrumfonds in het leven te roepen, dit fonds kan dan gebruikt worden om bepaalde extra voorzieningen te realiseren. Met name dat laatste zou ook in Haarlem onderzocht dienen te worden.

9.6. Nadere uitwerking

Wij stellen voor om in de toekomst deze bovenstaande punten nader uit te werken, eventueel in voorstellen resulterend.

Verordening begraafrechten

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Gelet op artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b, van de Gemeentewet;

Besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van begraafrechten 2007

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Deze verordening verstaat onder beheersverordening: Beheersverordening op de algemene begraafplaatsen voor de gemeente Haarlem 1994.

Artikel 2 Belastbaar feit

Op basis van deze verordening worden rechten geheven voor het gebruik van de begraafplaats, voor het gebruik van het crematorium en voor het door de gemeente verlenen van diensten in verband met de begraafplaats of het crematorium.

Artikel 3 Belastingplicht

De rechten worden geheven van degene op wiens aanvraag dan wel ten behoeve van wie de dienst wordt verricht of van degene die van de bezittingen, werken of inrichtingen gebruik maakt.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en belastingtarief

1. De rechten worden geheven naar de maatstaven en de tarieven, opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.
2. Voor de berekening van de rechten wordt een gedeelte van een in de tarieventabel genoemde eenheid als een volle eenheid aangemerkt.

Artikel 5 Belastingjaar

1. Met betrekking tot de rechten die per jaar worden geheven is het belastingjaar gelijk aan het kalenderjaar.
2. Met betrekking tot de rechten genoemd in hoofdstuk F.1 van de tarieventabel is het belastingtijdvak gelijk aan de periode waarvoor de rechten zijn betaald. De hierbedoelde rechten kunnen worden betaald voor meer dan één belastingjaar, met dien verstande dat betaling zich niet kan uitstrekken tot na de periode waarvoor toestemming is verleend.

Artikel 6 Wijze van heffing

De rechten, worden geheven bij wege van aanslag, of door middel van een mondelinge kennisgeving of een gedagtekende schriftelijke kennisgeving waarop het gevorderde bedrag is vermeld. Het gevorderde bedrag wordt door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang voor de jaarlijks verschuldigde rechten

1. De onderhoudsrechten, als bedoeld in hoofdstuk F.1 van de tarieventabel zijn verschuldigd bij de aanvang van het belastingtijdvak of, zo dit later is, bij de aanvang van de belastingplicht.
2. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingtijdvak aanvangt zijn de rechten bedoeld in onderdelen F.1 en H.2 van de tarieventabel verschuldigd voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde rechten als er in dat jaar, na de aanvang van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.
3. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingtijdvak eindigt, bestaat aanspraak op ontheffing voor de rechten bedoeld in onderdeel F.1 van de tarieventabel voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde rechten als er in dat jaar, na het einde van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven, tenzij het bedrag van de ontheffing minder bedraagt dan € 10.

Artikel 8 Ontstaan van de belastingschuld voor de overige rechten

Andere rechten dan die bedoeld in onderdeel F.1 van de tarieventabel zijn verschuldigd bij de aanvang van de dienstverlening of bij de aanvang van het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen.

Artikel 9 Termijnen van betaling

1. De aanslagen moeten worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van het aanslagbiljet of de schriftelijke kennisgeving.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijn.

Artikel 10 Bijzondere bepalingen

1. Bij de overdracht aan de gemeente van het onderhoud van een graf voor onbepaalde tijd op de begraafplaats Schoterweg of van een graf voor bepaalde tijd op deze begraafplaats waarvan de gebruikstermijn niet is verstreken, worden de rechten berekend naar de tarieven bedoeld in rubriek F.1 van de tarieventabel.
2. Voor het gebruik van de graven die op grond van de beheersverordening zijn uitgegeven voor onbepaalde tijd, worden geen rechten geheven.

Artikel 11 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de rechten.

Artikel 12 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De 'Verordening begraafrechten' van 12 november 2004, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 21 december 2006, wordt ingetrokken met ingang van de in het vierde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking.

3. In afwijking in zoverre van het in de voorgaande leden bepaalde, blijft, indien de datum van inwerkingtreding van deze verordening ligt na de in het vierde lid genoemde datum van ingang van de heffing, de ingetrokken verordening gelden voor de in de tussenliggende periode plaatsvindende belastbare feiten voor zover ter zake daarvan de heffing van de rechten in die periode plaatsvindt.
4. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007
5. Deze verordening wordt aangehaald als de 'Verordening begraafrechten 2007'.

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

244/2006

244-42

Verordening brandweerrechten

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Gelet op artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b, van de Gemeentewet;

besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van brandweerrechten 2007.

Artikel 1 Belastbaar feit

1. Onder de naam 'brandweerrechten' worden geheven:
 - a. rechten voor het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde bezittingen van de gemeentelijke brandweer of van voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen die bij de gemeentelijke brandweer in beheer of in onderhoud zijn;
 - b. rechten voor het genot van door de gemeentelijke brandweer verstrekte diensten.
2. Geen rechten als bedoeld in het eerste lid worden geheven ter zake van:
 - a. het voorkomen, beperken en bestrijden van brand;
 - b. het beperken van brandgevaar;
 - c. het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand;
 - d. al hetgeen met de onderdelen a, b en c verband houdt;
 - e. het beperken en bestrijden van gevaar voor mensen en dieren bij ongevallen anders dan bij brand;
 - f. de bestrijding en beperking van rampen, als bedoeld in artikel 1 van de Rampenwet.

Artikel 2 Belastingplicht

Belastingplichtig is:

- a. degene die gebruik maakt van de bezittingen, werken of inrichtingen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a;
- b. degene die een dienst aanvraagt dan wel degene te wiens behoeve een dienst is verleend, als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b.

Artikel 3 Maatstaf van heffing en tarief

1. De rechten worden geheven naar de maatstaven en de tarieven, opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.
2. Voor de berekening van de rechten wordt een gedeelte van een in de tarieventabel genoemde eenheid als een volle eenheid aangemerkt.

Artikel 4 Wijze van heffing

1. De rechten worden geheven door middel van een aanslag of een gedagtekende schriftelijke kennisgeving waarop het gevorderde bedrag is vermeld. Het gevorderde bedrag wordt door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

2. Indien zich ten aanzien van eenzelfde belastingplichtige meerdere belastbare feiten voordoen, kunnen de rechten ter zake daarvan worden geheven bij wege van één aanslag of één gedagtekende schriftelijke kennisgeving.

Artikel 5 Termijn van betaling

1. De aanslag of de gedagtekende schriftelijke kennisgeving moet worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van aanslagbiljet of schriftelijke kennisgeving;
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.

Artikel 6 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de rechten.

Artikel 7 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening brandweerrechten van 12 november 2004, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 21 december 2005, wordt ingetrokken met ingang van de in het vierde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking.
3. In afwijking in zoverre van het in het voorgaande leden bepaalde, blijft, indien de datum van inwerkingtreding van deze verordening ligt na de in het vierde lid genoemde datum van ingang van de heffing, de ingetrokken verordening gelden voor de in de tussenliggende periode plaatsvindende belastbare feiten voor zover terzake daarvan de heffing van de brandweerrechten in die periode plaatsvindt.
4. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007.
5. Deze verordening kan worden aangehaald als de 'Verordening Brandweerrechten 2007'.

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

Verordening havengelden

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Gelet op artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b, van de Gemeentewet;

besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van havengelden 2007

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. meetbrief: het document als bedoeld in artikel 347, eerste lid, van het Wetboek van Koophandel juncto het besluit van 24 oktober 1983, Stb. 548 (Besluit binnenschependocumenten);
- b. gebruik van de haven: het in artikel 1 bedoelde gebruik van de voor de openbare dienst bestemde wateren of van voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen;
- c. vrachtschip: vaartuig, uitsluitend of in hoofdzaak gebezigd voor het vervoer van goederen;
- d. vaartuig: een drijvend lichaam dat wegens zijn drijfvermogen wordt gebezigd dan wel bestemd of geschikt is voor het vervoer te water van personen of goederen of voor het dragen of vervoeren van al dan niet met het drijvende lichaam één geheel uitmakende voorwerpen;
- e. ander vaartuig: elk vaartuig, geen vrachtschip zijnde en geen woonschip zijnde als bedoeld in de Precariobelastingverordening;
- f. tabel: de bij deze verordening behorende en daarvan deel uitmakende tarieventabel;
- g. termijn: een in de tabel genoemd tijdvak waarin het gebruik van de haven plaatsvindt;
- h. een dag: een aaneengesloten tijdvak van 24 uren beginnende om 12.00 uur;
- i. een retour: een aaneengesloten tijdvak van 48 uur, beginnend om 12.00 uur;
- j. een week: een aaneengesloten tijdvak van 7 dagen;
- k. een maand: een kalendermaand;
- l. een kwartaal: een tijdvak van drie aaneengesloten maanden dat aanvangt op 1 januari, 1 april, 1 juli of 1 oktober;
- m. een half jaar: 6 aaneengesloten maanden binnen 1 jaar;
- n. een jaar: een kalenderjaar;
- o. doorvaart: het bevaren van de wateren zonder oponthoud of met een beperkt oponthoud zonder nachtverblijf, mits gedurende dit oponthoud geen goederen worden geladen of gelost.

Artikel 2 Belastbaar feit

Onder de naam havengeld worden rechten geheven ter zake van het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde

gemeentewateren of van andere voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen, die in beheer of onderhoud zijn bij de gemeente.

Artikel 3 Belastingplicht

Belastingplichtig is de schipper, de reder, de eigenaar van het vaartuig, degene die het schip heeft gecharterd of degene die als vertegenwoordiger van één van dezen optreedt.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en belastingtarief

1. De rechten worden geheven naar de maatstaven en de tarieven, opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.
2. Voor de toepassing van de tarieven:
 - a. wordt een gedeelte van een eenheid van inhoud of van lengte voor een volle eenheid gerekend;
 - b. wordt de termijn steeds op de kortste van de in de tabel voor het betreffende soort vaartuig genoemde termijnen gesteld tenzij voor een langere termijn aangifte is gedaan;
 - c. wordt bij de berekening van de rechten voor de doorvaart per keer of per retour en verblijf/laden en lossen voor 1 week het recht naar beneden afgerond op € 0,10;
 - d. geldt als laadvermogen het aantal tonnen zoals blijkt uit de bij het vaartuig behorende meetbrief;
 - e. wordt de lengte van het vaartuig gesteld op de lengte over het dek gemeten of zoals blijkt uit de bij het vaartuig behorende meetbrief;
 - f. wordt de maatstaf ambtshalve vastgesteld, indien de meetbrief niet wordt overgelegd of indien deze de vereiste gegevens niet vermeldt;
 - g. wordt onder laden en lossen mede verstaan de daartoe benodigde doorvaart;
 - h. wordt onder verblijf mede verstaan het afmeren.

Artikel 5 Vrijstellingen

De rechten worden niet geheven ter zake van:

- a. vaartuigen, rechtstreeks in dienst van het Rijk, de provincie Noord-Holland, de gemeente Haarlem of een vreemde mogendheid, mits deze vaartuigen personen noch goederen tegen betaling vervoeren;
- b. roeiboten enz., welke wettelijk verplicht zijn bij vaartuigen waarvoor de rechten worden geheven of die daarvan zijn vrijgesteld dan wel waarvoor precariorechten worden geheven;
- c. in deze gemeente nieuw gebouwde vaartuigen, zolang daarmee geen ander gebruik van de in artikel 1 bedoelde wateren, werken of inrichtingen wordt gemaakt dan nodig is om deze voor de eerste maal vaarklaar te maken en geen lading wordt ingenomen;
- d. wegens voortgezet verblijf gemeerde vaartuigen, indien dit voortgezet verblijf het gevolg is van het gestremd zijn van de scheepvaart wegens ijs.

Artikel 6 Wijze van heffing

1. De rechten voor doorvaart per keer, per retour en voor verblijf/laden-lossen per dag/per week worden geheven bij wege van voldoening op aangifte.

2. De rechten voor doorvaart per maand, per kwartaal, per half jaar of heel jaar en voor verblijf/laden-lossen per maand, kwartaal, half jaar of heel jaar worden geheven bij wege van een gedagtekende nota, bon of andere schriftuur.
3. Een naheffingsaanslag moet terstond worden betaald.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld

De rechten zijn verschuldigd bij de aanvang van de belastingplicht.

Artikel 8 Termijnen van betaling

1. De rechten moeten worden betaald tegelijk met het doen van aangifte respectievelijk op het moment van uitreiking van de kennisgeving bedoeld in artikel 6, tweede lid.
2. In afwijking van het in het eerste lid moeten de rechten worden betaald binnen 6 weken na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan, mits ten genoegen van de ontvanger zekerheid tot betaling van het havengeld is gesteld.
3. Bij voortgezet verblijf in de haven, na afloop van de termijn waarover de rechten zijn betaald, begint een nieuwe termijn en neemt met betrekking tot de laatstbedoelde termijn de belastingplicht opnieuw een aanvang. Alsdan moet opnieuw aangifte worden gedaan.

Artikel 9 Heffing naar tijdsgelang

1. Indien een vaartuig wordt vervangen door een nieuw of gelijksoortig vaartuig, wordt het voor het vervangen vaartuig over de nog niet verstreken maanden van de lopende termijn betaalde havengeld op aanvraag van de belastingplichtige verrekend met het verschuldigde havengeld over die maanden voor het vervangende vaartuig, met dien verstande dat, indien het laatstgenoemde havengeld lager is dan het betaalde, teruggaaf van het verschil niet plaatsvindt.
2. Het na toepassing van de in het vorige lid bedoelde verrekening verschuldigde bedrag moet binnen een maand na de vervanging overeenkomstig de aangifte worden betaald.
3. Ingeval een ander dan degene van wie voor een bepaald tijdvak met betrekking tot een vaartuig havengeld is geheven, belastingplichtig is ter zake van hetzelfde vaartuig voor hetzelfde tijdvak, wordt, behoudens ingeval het eerste lid toepassing vindt, voor dat tijdvak het havengeld niet geheven van de ander.
4. Indien de belastingplicht bij toepassing van het jaartarief voor een vaste ligplaats in de loop van het belastingtijdvak aanvangt, is het havengeld verschuldigd naar evenredigheid van het aantal kwartalen dat na het tijdstip van aanvang van de belastingplicht in dat jaar overblijft, het kwartaal van aanvang van de belastingplicht daaronder begrepen.
5. Indien de belastingplicht bij toepassing van het jaartarief voor een vaste ligplaats in de loop van het belastingtijdvak eindigt, wordt op verzoek ontheffing verleend naar evenredigheid van het aantal volle kwartalen dat na de beëindiging van de belastingplicht in het jaar overblijft.
6. Bij toepassing van het tarief per keer, retour, dag, week, maand, kwartaal, halfjaar en voor het tijdvak oktober tot en met maart wordt geen ontheffing verleend.

Artikel 8 Ontstaan van de belastingschuld voor de overige rechten

Andere rechten dan die bedoeld in onderdeel F.1 van de tarieventabel zijn

verschuldigd bij de aanvang van de dienstverlening of bij de aanvang van het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen.

Artikel 9 Termijnen van betaling

1. De aanslagen moeten worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van het aanslagbiljet of de schriftelijke kennisgeving.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijn.

Artikel 10 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de rechten.

Artikel 11 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De 'Verordening havengelden' van 12 november 2004, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 21 december 2005, wordt ingetrokken met ingang van de in het vierde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007
4. Deze verordening wordt aangehaald als de 'Verordening havengelden 2007'.

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

Verordening Hondenbelasting

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Gelet op artikel 226 van de Gemeentewet;

besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van hondenbelasting 2007

Artikel 1 Belastbaar feit

Onder de naam 'hondenbelasting' wordt een directe belasting geheven ter zake van het houden van een hond binnen de gemeente.

Artikel 2 Belastingplicht

1. Belastingplichtig is de houder van een hond.
2. Als houder wordt aangemerkt degene die onder welke titel dan ook een hond onder zich heeft, tenzij blijkt dat een ander de houder is.
3. Het houden van een hond door een lid van het huishouden wordt aangemerkt als het houden van een hond door een door de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteamtenaar aan te wijzen lid van dat huishouden.

Artikel 3 Vrijstellingen

De belasting wordt niet geheven ter zake van honden:

- a. die uitsluitend dienen om blinde personen dan wel doven of slechthorenden te leiden of ten dienste te zijn;
- b. die door de 'Stichting Hulphond Nederland' als gehandicaptenhond aan een gehandicapte ter beschikking zijn gesteld;
- c. die verblijven in een hondenasiel als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van het Honden- en kattenbesluit 1999, welk asiel is opgenomen in het centraal register bedoeld in artikel 5, tweede lid, van genoemd besluit;
- d. die uitsluitend ten verkoop of aflevering in voorraad worden gehouden in een bedrijfsinrichting als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van het Honden- en kattenbesluit 1999, welke inrichting is opgenomen in het centraal register bedoeld in artikel 5, tweede lid, van genoemd besluit;
- e. die jonger zijn dan drie maanden, voor zover zij samen met de moederhond worden gehouden.
- f. die uitsluitend worden gebruikt door gemeentelijke sectoren.

Artikel 4 Maatstaf van heffing

De belasting wordt geheven naar het aantal honden dat bij het begin van het belastingjaar wordt gehouden.

Artikel 5 Belastingtarief

1. De belasting bedraagt per belastingjaar:
 - a. voor een eerste hond € 69,25
 - b. voor een tweede hond € 113,17
 - c. voor iedere hond boven het aantal van twee € 149,69
2. In afwijking in zoverre van het voorgaande lid bedraagt de belasting voor honden, gehouden in kennels die zijn geregistreerd bij de Raad van beheer op kynologisch gebied in Nederland, € 304,57 per kennel.
3. Het tweede lid blijft buiten toepassing indien belastingplichtige schriftelijk verzoekt de verschuldigde belasting vast te stellen naar het werkelijke aantal honden indien blijkt dat dit bedrag lager is dan het op voet van het tweede lid bepaalde bedrag.

Artikel 6 Belastingjaar

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 7 Wijze van heffing

De belasting wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 8 Ontstaan van de belastingschuld

De belasting is verschuldigd bij het begin van het belastingjaar.

Artikel 9 Termijnen van betaling

1. De aanslagen moeten worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van het aanslagbiljet;
2. Ingeval het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet één aanslag bevat het bedrag daarvan, meer is als € 100 en minder is dan € 1300,-- en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische incasso kunnen worden afgeschreven, moeten de aanslagen worden betaald in zes gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt op de laatste dag van de maand volgende op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en elke volgende termijn telkens een maand later;
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.

Artikel 10 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de hondenbelasting.

Artikel 11 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De 'Verordening hondenbelasting van 2 november 2004, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 21 december 2005, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking.

3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007.
4. Deze verordening wordt aangehaald als 'Verordening hondenbelasting 2007'

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

244/2006

244-52

Verordening leges

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Gelet op artikel 229 eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Gemeentewet;

Besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van leges 2007.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Deze verordening verstaat onder:

- a. 'dag': de periode van 00.00 uur tot 24.00 uur, waarbij een gedeelte van een dag als een hele dag wordt aangemerkt;
- b. 'week': een aaneengesloten periode van zeven dagen;
- c. 'maand': het tijdvak dat loopt van n e dag in een kalendermaand tot en met de (n-1)e dag in de volgende kalendermaand;
- d. 'kalenderjaar': de periode van 1 januari tot en met 31 december.

Artikel 2 Belastbaar feit

Onder de naam 'leges' worden rechten geheven ter zake van het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten, genoemd in deze verordening en de daarbij behorende tarieventabel.

Artikel 3 Belastingplicht

Belastingplichtig is de aanvrager van de dienst dan wel degene ten behoeve van wie de dienst is verleend.

Artikel 4 Vrijstellingen

1. De leges worden niet geheven voor:
 - a. stukken ter verkrijging van een verklaring als bedoeld in artikel 857, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering of van een bewijs van onvermogen;
 - b. verklaringen omtrent personen, genoemd in hoofdstuk C, van de tarieventabel onderdelen 2.1, 2.2 en 2.8, indien van het onvermogen van de aanvrager blijkt uit een bewijs van onvermogen dan wel rechtstreeks uit een verklaring als bedoeld in artikel 857, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;
 - c. stukken welke ambtshalve ter voldoening aan wettelijke of administratieve voorschriften moeten worden afgegeven;
 - d. verklaringen omtrent het gedrag afgegeven niet in het bijzonder belang van de aanvrager;
 - e. stukken, nodig voor de ontvangst van loon, bezoldiging, wachtgeld, pensioen, lijfrente of riddertoelage.
2. Geen leges worden geheven wanneer de inlichtingen zonder reden op te geven door het gemeentebestuur worden geweigerd.

Artikel 5 Tarieven

1. De leges worden geheven naar de tarieven, opgenomen in de bij deze

- verordening behorende tarieventabel.
2. Voor de berekening van de leges wordt een gedeelte van een in de tarieventabel genoemde eenheid als een volle eenheid aangemerkt.

Artikel 6 Wijze van heffing

De leges worden geheven bijwege van aanslag dan wel door middel van een mondelinge dan wel een gedagtekende schriftelijke kennisgeving, waaronder mede wordt begrepen een stempelafdruk, zegel, nota of andere schriftuur. Het gevorderde bedrag wordt mondeling, dan wel door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 7 Termijnen van betaling

1. De aanslagen moeten worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van het aanslagbiljet;
2. De leges worden betaald ingeval de kennisgeving als bedoeld in artikel 6:
 - a. mondeling wordt gedaan, op het moment van het doen van de kennisgeving;
 - b. schriftelijk wordt gedaan, op het moment van uitreiken van de kennisgeving, dan wel in geval van toezending daarvan, binnen 6 weken dagen na de dagtekening van de kennisgeving.
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen

Artikel 8 bijzondere bepalingen

De abonnementen omtrent de gegevens als bedoeld in hoofdstuk C van de tarieventabel worden geacht te zijn ingegaan op de dag waarop het verschuldigde bedrag is betaald, tenzij een andere datum is overeengekomen.

Artikel 9 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de leges.

Artikel 10 Inwerkingtreding, overgangsbepaling en citeertitel

1. De 'Verordening leges' van 12 november 2004, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 12 december 2005, wordt ingetrokken met ingang van de in het vierde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking.
3. In afwijking in zoverre van het in de voorgaande leden bepaalde, blijft, indien de datum van inwerkingtreding van deze verordening ligt na de in het vierde lid genoemde datum van ingang van de heffing, de ingetrokken verordening gelden voor de in de tussenliggende periode plaatsvindende belastbare feiten voor zover terzake daarvan de heffing van de leges in die periode plaatsvindt
4. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007.
5. Deze verordening wordt aangehaald als 'Verordening leges 2007'.

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

Verordening marktgelden

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Gelet op artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b, van de Gemeentewet;

Besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van begraafrechten 2007

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a. standplaats: de op een openbare markt door het bevoegde gezag voor een bepaalde duur aangewezen oppervlakte voor het uitoefenen van de markthandel;
- b. een dag: een kalenderdag.

Artikel 2 Belastbaar feit

1. Onder de naam marktgelden worden rechten geheven voor het gebruik maken van de door burgemeester en wethouders als markt aangewezen openbare grond;
2. Van het bepaalde in het eerste lid kan bij andere dan de in artikel 1.2 eerste lid van het Marktreglement genoemde markten worden afgeweken.

Artikel 3 Belastingplicht

Belastingplichtig is degene die gebruikt maakt van de in artikel 2 genoemde openbare grond.

Artikel 4 Maatstaf van heffing

De rechten geheven naar de oppervlakte van de standplaats.

Artikel 5 Belastingtijdvak

Indien de rechten worden geheven naar kwartaal- of dagtarieven is het belastingtijdvak het kwartaal respectievelijk de dag waarop de standplaats wordt ingenomen.

Artikel 6 Wijze van heffing

De rechten worden geheven bij wege van aanslag, gedagtekende nota of ander schriftuur.

Artikel 7 Tarief

De rechten worden geheven naar de tarieven opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.

Artikel 8 Ontstaan van de belastingschuld

De rechten zijn verschuldigd bij aanvang van het belastingtijdvak.

Artikel 9 Termijnen van betaling

1. De aanslagen moeten worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van het aanslagbiljet of de schriftelijke kennisgeving.
2. *De rechten moeten worden betaald op het moment van uitreiking van een gedagtekende nota of ander schriftuur.*
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijn.

Artikel 10 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de rechten.

Artikel 11 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De 'Verordening marktgelden' van 12 november 2004, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 21 december 2005, wordt ingetrokken met ingang van de in het vierde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007
4. Deze verordening wordt aangehaald als de 'Verordening marktgelden 2007'.

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

Verordening onroerende-zaakbelastingen

De raad van de gemeente Haarlem

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Gelet op de artikelen 220 tot en met 220h van de Gemeentewet;

Besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van onroerende-zaakbelastingen 2007

Artikel 1 Belastingplicht

1. Onder de naam 'onroerende-zaakbelastingen' worden ter zake van binnen de gemeente gelegen onroerende zaken twee directe belastingen geheven:
 - a. een gebruikersbelasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar een onroerende zaak die niet in hoofdzaak tot woning dient, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt, verder te noemen: gebruikersbelasting;
 - b. een eigenarenbelasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar van een onroerende zaak het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, verder te noemen: eigenarenbelasting.
2. Bij de gebruikersbelasting wordt:
 - a. gebruik door degene aan wie een deel van een onroerende zaak in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven; degene die het deel in gebruik heeft gegeven, is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie dat deel in gebruik is gegeven;
 - b. het ter beschikking stellen van een onroerende zaak voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruik door degene die die onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld; degene die de onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie die zaak ter beschikking is gesteld.
3. Met betrekking tot de eigenarenbelasting wordt als genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht aangemerkt degene die bij het begin van het kalenderjaar als zodanig in de kadastrale registratie is vermeld, tenzij blijkt dat hij op dat tijdstip geen genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is.

Artikel 2 Belastingobject

1. Als onroerende zaak wordt aangemerkt de onroerende zaak, bedoeld in hoofdstuk III van de Wet waardering onroerende zaken.
2. Een onroerende zaak dient in hoofdzaak tot woning indien de waarde die op grond van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken is vastgesteld voor die onroerende zaak in hoofdzaak kan worden toegerekend aan delen van die onroerende zaak die dienen tot woning dan wel volledig dienstbaar zijn aan woondoeleinden.

Artikel 3 Maatstaf van heffing

1. De heffingsmaatstaf is de op de voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken voor de onroerende zaak vastgestelde waarde voor het kalenderjaar bedoeld in artikel 1.
2. Indien met betrekking tot een onroerende zaak geen waarde is vastgesteld op de voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken wordt de heffingsmaatstaf van die onroerende zaak bepaald met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 17, 18 en 20, tweede lid, van de Wet waardering onroerende zaken.

Artikel 4 Vrijstellingen

1. In afwijking in zoverre van artikel 3 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf buiten aanmerking gelaten, voor zover dit niet reeds is geschied bij de bepaling van de in dat artikel bedoelde waarde, de waarde van:
 - a. ten behoeve van de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond, daaronder mede begrepen de open grond, alsmede de ondergrond van glasopstanden, die bedrijfsmatig aangewend wordt voor de kweek of teelt van gewassen, zonder daarbij de ondergrond als voedingsbodem te gebruiken;
 - b. glasopstanden, die bedrijfsmatig worden aangewend voor de kweek of teelt van gewassen, voorzover de ondergrond daarvan bestaat uit de in onderdeel a bedoelde grond;
 - c. onroerende zaken die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, een en ander met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;
 - d. één of meer onroerende zaken die deel uitmaken van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 aangewezen landgoed dat voldoet aan de in artikel 1, derde lid, onderdeel b, van die wet bedoelde voorwaarden met uitzondering van de daarop voorkomende gebouwde eigendommen;
 - e. natuurterreinen, waaronder mede worden verstaan duinen, heidevelden, zandverstuivingen, moerassen en plassen, die door rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid welke zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurschoon ten doel stellen, beheerd worden;
 - f. openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail, een en ander met inbegrip van kunstwerken;
 - g. waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
 - h. werken die zijn bestemd voor de zuivering van riool- en ander afvalwater en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
 - i. werktuigen die van een onroerende zaak kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken.
 - j. onroerende zaken voor zover die bestemd zijn te worden gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente, met uitzondering van delen van zodanige

onroerende zaken die bestemd zijn te worden gebruikt voor het geven van onderwijs;

- k. straatmeubilair, waaronder begrepen alle zodanige gebouwde eigendommen - niet zijnde gebouwen - welke zijn geplaatst ten gerieve of in het belang van het publiek, ten dienste van het verkeer of ter verfraaiing van de gemeente, zoals lichtmasten, verkeersinstallaties, standbeelden, monumenten, fontein, banken,abri's, hekken en palen;
- l. plantsoenen, parken en waterpartijen, die bij de gemeente in beheer zijn of waarvan de gemeente het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;
- 2. De vrijstelling met betrekking tot de in onderdeel j van het eerste lid bedoelde onroerende zaken voor de eigenarenbelasting geldt niet voor zover de gemeente van die zaken niet het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.
- 3. In afwijking in zoverre van artikel 3 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf voor de gebruikersbelasting buiten aanmerking gelaten de waarde van gedeelten van de onroerende zaak die in hoofdzaak tot woning dienen dan wel in hoofdzaak dienstbaar zijn aan woondoeleinden.

Artikel 5 Belastingtarieven

- 1. Het tarief van de belasting is voor elke volle € 2.500,- van de heffingsmaatstaf
 - a. bij de gebruikersbelasting € 3,03;
 - b. bij de eigenarenbelasting
- 1. voor onroerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen € 2,23;
- 2. voor onroerende zaken die niet in hoofdzaak tot woning dienen € 3,78;
- 2. Indien de heffingsmaatstaf beneden € 9.350 blijft, wordt geen belasting geheven.
- 3. Voor belastingbedragen tot € 10 vindt geen invordering plaats. Voor de toepassing van de vorige volzin wordt het totaal van op een aanslagbiljet verenigde verschuldigde bedragen onroerende-zaakbelastingen of andere heffingen aangemerkt als één belastingbedrag.

Artikel 6 Wijze van heffing

De belastingen worden bij wege van aanslag geheven.

Artikel 7 Termijnen van betaling

- 1. De aanslagen moeten worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van het aanslagbiljet
- 2. Ingeval het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet één aanslag bevat het bedrag daarvan, meer is als € 100 en minder is dan € 1300,- en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische incasso kunnen worden afgeschreven, moeten de aanslagen worden betaald in zes gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt op de laatste dag van de maand volgende op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en elke volgende termijn telkens een maand later;
- 3. De Algemene Termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.

Artikel 8 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de onroerende-zaakbelastingen.

Artikel 9 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De 'Verordening onroerende zaakbelastingen' van 12 november 2004, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 21 december 2005, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007.
4. Deze verordening wordt aangehaald als 'Verordening onroerende-zaakbelastingen 2007'.

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

Eerste wijzigingsverordening Parkeerregulering 2007

De Raad van de gemeente Haarlem

Gelezen het voorstel van het college

Gelet op artikelen 149, 225 Gemeentewet en artikel 2 van de Wegenverkeerswet 1994

Besluit vast te stellen de volgende verordening:

Eerste wijzigingsverordening parkeerregulering 2007

Artikel 1

In artikel 3 lid 2 wordt:

“Deze vergunning kan worden verleend aan de eigenaar of houder van een motorvoertuig” vervangen door

“Deze vergunning kan worden verleend aan de houder van een motorvoertuig”:

Artikel 2

Deze verordening treedt inwerking op 1 januari 2007.

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

244/2006

244-62

Verordening precariobelasting

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders

Gelet op artikel 228 van de Gemeentewet;

Besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van precariobelasting 2007.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Deze verordening verstaat onder:

- a. jaar: kalenderjaar;
- b. kwartaal: een tijdvak van drie achtereenvolgende kalendermaanden binnen één jaar
- c. maand: een tijdvak dat aanvangt op een bepaalde datum van een maand en eindigt op de dag, voorafgaande aan diezelfde datum -voor zover aanwezig en indien niet aanwezig de laatste dag- van de volgende maand;
- d. week: een tijdvak van zeven achtereenvolgende dagen;
- e. dag: een tijdvak van 24 achtereenvolgende uren, aanvangende te 00.00 uur;
- f. haventerrein: de gemeentegrond, begrensd aan de ene zijde door het openbaar water en aan de andere zijde door de rijweg, gelegen aan:
 - 1 de Nijverheidsweg tegenover perceel nr. 18;
 - 2 de Conradkade;
 - 3 de Spaarndamseweg tegenover perceel nr. 380 tot de Floresstraat.
- g. vergunning: een door het gemeentebestuur verleende en in een gemeentelijke registratie opgenomen toestemming op grond waarvan een persoon een of meer voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond mag hebben.

Artikel 2 Belastbaar feit

Onder de naam precariobelasting wordt een directe belasting geheven ter zake van het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, bedoeld of genoemd in deze verordening en de daarbij behorende tarieventabel.

Artikel 3 Belastingplicht

1. De precariobelasting wordt geheven van degene die het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond heeft, dan wel van degene ten behoeve van wie dat voorwerp of die voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond aanwezig zijn met dien verstande dat voor de belastingen en rechten zoals bedoeld in rubriek B onder 7 en 8 van de tabel belastingplichtig is degene die het genot heeft van de onroerende zaak krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, waarvoor de voorwerpen dienen.
2. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt, indien de gemeente een

vergunning heeft verleend voor het hebben van het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, degene aan wie de vergunning is verleend of diens rechtsopvolger aangemerkt als degene bedoeld in het eerste lid, tenzij blijkt dat hij niet het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond heeft.

Artikel 4 Vrijstellingen

De precariobelasting wordt *niet* geheven ter zake van het hebben van:

- a. het gebruik van openbare grond of openbaar water of het hebben van particuliere werken of inrichtingen, indien de verplichting tot betaling van de belasting en rechten het gevolg is van een door het gemeentebestuur bevolen wijziging van de bestaande toestand;
- b. het hebben van naamborden, naamplaten of borden die plat zijn aangebracht tegen het gevelvlak van het perceel waar een beroep of bedrijf wordt uitgeoefend en die – eventueel gezamenlijk – geen grotere oppervlakte hebben dan 12 dm² en die uitsluitend de naam van het beroep of bedrijf vermelden;
- c. het tijdens het zomerseizoen van mei tot oktober hebben van straatversieringen en verlichting ter gelegenheid van speciale gelegenheden indien hiermee geen reclame wordt gemaakt voor bepaalde winkels of artikelen;
- d. het hebben van uithangtekens ter gelegenheid van Sinterklaas of Kerstmis indien hiermee geen reclame wordt gemaakt voor bepaalde winkels of artikelen;
- e. het hebben van wegwijzers en verkeersaanwijzingen van de A.N.W.B. en van andere overeenkomstige instellingen;
- f. het hebben van voorwerpen onder, op of boven gemeentegrond, die volgens het geldende uitbreidingsplan en/of bestemmingsplan is bestemd als bij de percelen behorende voor-, zij- of achtertuin, maar waarvan de eigendom in het belang van de volkshuisvesting bij de gemeente blijft berusten om daarop door de gemeente een tuin voor gemeenschappelijk groen aan te leggen en te onderhouden. Deze vrijstelling is ook van toepassing indien de grondkosten van de tuingronden en de daarop aangelegde tuin in de koopsom waren inbegrepen;
- g. het hebben van buizen tot lozing van fecaliën, huis- en hemelwater;

Artikel 5 Maatstaf van heffing en belastingtarief

De precariobelasting wordt geheven naar de maatstaven en de tarieven opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel, met inachtneming van het overigens in deze verordening bepaalde.

Artikel 6 Berekening van de precariobelasting

1. Gedeelten van in de tabel vermelde eenheden worden voor volle eenheden gerekend.
2. Wanneer de berekening plaatsvindt per dag, respectievelijk week of maand is het bedrag nooit hoger dan het bedrag bij toepassing van het tarief per week, respectievelijk maand of jaar.
3. De oppervlakte van bouwsteigers waardoor het verkeer doorgang kan blijven vinden, wordt bepaald op de helft van de ingenomen oppervlakte.

4. Bij het plaatsen op openbare grond van voorwerpen van welke aard ook, uitgezonderd bouwmaterialen, wordt de ruimte tussen deze voorwerpen mede geacht te zijn ingenomen of aan het verkeer onttrokken.
5. Bij het uitspreiden, uithangen of uitstallen van goederen en bij letterreclame boven openbare grond wordt bij de bepaling van de oppervlakte de ruimte tussen deze goederen en letters mede geacht te zijn ingenomen.
6. Balkons, erkers, luifels en dergelijke uitbouwsels, kolommen tot ondersteuning daarvan en zonneschermen, tot reclame gebezigd, worden slechts belast voor de door de reclame ingenomen oppervlakte.
7. De oppervlakte van een (woon)schip wordt bepaald op de grootste breedte maal de grootste lengte (inclusief boegspriet, vlaggenstokken en stootwillen).
8. Indien op grond van deze verordening meer dan één tarief toegepast zou kunnen worden, wordt de belasting geheven naar het hoogste tarief.

Artikel 7 Belastingtijdvak

1. Indien de precariobelasting wordt geheven naar kwartaal- of jaartarieven is het belastingtijdvak het kwartaal respectievelijk het jaar waarin de voorwerpen aanwezig zijn.
2. Indien de precariobelasting wordt geheven naar dag-, week-, of maandtarieven is het belastingtijdvak een dag, respectievelijk een week of een maand.

Artikel 8 Wijze van heffing

De precariobelasting wordt bij wege van aanslag geheven of door middel van een mondelinge kennisgeving, dan wel gedagtekende schriftelijke kennisgeving waarop het gevorderde bedrag is vermeld. Het gevorderde bedrag wordt mondeling, dan wel door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 9 Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang

1. De precariobelasting is verschuldigd bij de aanvang van het belastingtijdvak, of indien dit later is, op het tijdstip waarop de belastingplicht aanvangt.
2. Indien de belastingplicht bij toepasselijkheid van de jaar- en kwartaaltarieven in de loop van het belastingtijdvak aanvangt, zijn de belastingen en rechten verschuldigd naar evenredigheid van het aantal volle kalendermaanden dat na het tijdstip van aanvang van de belastingplicht in dat jaar of kwartaal overblijft.
3. Indien de belastingplicht bij toepasselijkheid van de jaar- en kwartaaltarieven in de loop van het belastingtijdvak eindigt, wordt op verzoek ontheffing verleend naar evenredigheid van het aantal volle kalendermaanden dat na de beëindiging van de belastingplicht in het jaar of kwartaal overblijft.
4. Bij toepassing van maand-, week- en dagtarieven wordt geen ontheffing verleend.
5. Ontheffing van minder dan € 10 wordt niet verleend.

Artikel 10 Termijnen van betaling

1. De aanslagen moeten worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van het aanslagbiljet;
2. Ingeval het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet één aanslag bevat het bedrag daarvan, meer is als € 100 en minder is dan € 1300,-- en zolang de verschuldigde bedragen door middel van

automatische incasso kunnen worden afgeschreven, moeten de aanslagen worden betaald in zes gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt op de laatste dag van de maand volgende op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en elke volgende termijn telkens een maand later;

3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 11 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de precariobelasting.

Artikel 12 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De verordening precariobelasting van 12 november 2004, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 21 december 2005, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007.
4. Deze verordening wordt aangehaald als 'Verordening precariobelasting 2007'

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

Verordening reinigingsheffingen

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Gelet op artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b, van de Gemeentewet en artikel 15.33 van de Wet milieubeheer;

Verordening op de heffing en de invordering van afvalstoffenheffing en reinigingsrechten 2007

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Artikel 1 Inleidende bepaling

Krachtens deze verordening worden geheven:

- a. een afvalstoffenheffing;
- b. reinigingsrechten.

Artikel 2 Begripsomschrijvingen

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder bedrijfsafval: afvalstoffen die niet in een particulier huishouding zijn ontstaan;
2. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder grof bedrijfsafval: afvalstoffen, met uitzondering van autowrakken, afkomstig van bedrijven en instellingen, welke door aard, omvang of hoeveelheid niet periodiek worden ingezameld.

Hoofdstuk II Afvalstoffenheffing

Artikel 3 Aard van de belasting en belastbaar feit

1. Onder de naam 'afvalstoffenheffing' wordt een directe belasting geheven als bedoeld in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer (Stb. 1994, 80).
2. De afvalstoffenheffing als bedoeld in deze verordening en de daarbij behorende tarieventabel wordt naar afzonderlijke grondslagen geheven ter zake van het feitelijk gebruik van een perceel ten aanzien waarvan krachtens de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt.

Artikel 4 Belastingplicht

1. De afvalstoffenheffing wordt geheven van degene die bij het begin van het belastingjaar in de gemeente feitelijk gebruik maakt van een perceel ten aanzien waarvan ingevolge de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt als gebruiker aangemerkt:
 - a. degene die naar de omstandigheden beoordeeld al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht feitelijk gebruik maakt van het perceel;

- b. ingeval een gedeelte van een perceel ten gebruike is afgestaan: degene die dat gedeelte ten gebruike heeft afgestaan.

Artikel 5 Maatstaf van heffing en belastingtarief

1. De afvalstoffenheffing bedraagt per perceel per kalenderjaar:
 - a. € 272,36
 - b. slechts indien er sprake is van gebruik van het perceel door *één* persoon bedraagt de afvalstoffenheffing € 164,07,
2. Het aantal personen dat gebruik maakt van een perceel wordt beoordeeld naar de situatie aan het begin van het belastingjaar.

Artikel 6 Belastingjaar

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 7 Wijze van heffing

De afvalstoffenheffing wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 8 Ontstaan van de belastingschuld

De belasting is verschuldigd bij het begin van het belastingjaar.

Artikel 9 Termijnen van betaling

1. De aanslagen moeten worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van het aanslagbiljet;
2. Ingeval het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet één aanslag bevat het bedrag daarvan, meer is als € 100 en minder is dan € 1300,- en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische incasso kunnen worden afgeschreven, moeten de aanslagen worden betaald in zes gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt op de laatste dag van de maand volgende op de maand die in de dagtekening
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.

Hoofdstuk III Reinigingsrechten

Artikel 10 Belastbaar feit

Onder de naam 'reinigingsrechten' worden rechten geheven zowel voor het genot van door het gemeentebestuur verstrekte diensten als voor het gebruik van voor de openbare dienst bestemde gemeentebezittingen, werken of inrichtingen die bij de gemeente in beheer of in onderhoud zijn.

Artikel 11 Belastingplicht

De reinigingsrechten worden geheven van degene op wiens aanvraag dan wel ten behoeve van wie de dienst wordt verricht of van degene die van de bezittingen, werken of inrichtingen gebruik maakt.

Artikel 12 Maatstaf van heffing en belastingtarief

1. Het reinigingsrecht voor het verwijderen van bedrijfsafval bedraagt per hoeveelheid van 40 liter welke gemiddeld wordt verwijderd per belastingjaar €

- 55,29;
2. de reinigingsrechten voor het verwerken van het grof bedrijfsafval bedraagt:
 - a. € 42,54 per m³, vermeerderd met
 - b. € 44,73 voor de voor de verwijdering benodigde menskracht per uur
 3. het bedrag van lid 1 is exclusief de verschuldigde BTW
 4. de bedragen van lid 2 zijn inclusief de verschuldigde BTW

Artikel 13 Belastingjaar

Met betrekking tot de rechten die per jaar worden geheven is het belastingjaar gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 14 Wijze van heffing

1. Het reinigingsrecht bedoeld in artikel 12 lid 1 worden geheven bij wege van aanslag;
2. De reinigingsrechten bedoeld in artikel 12 lid 2 worden geheven bij wege van aanslag of door middel van een mondelinge kennisgeving of een gedagtekende schriftelijke kennisgeving waarop het gevorderde bedrag is vermeld. Het gevorderde bedrag wordt door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 15 Ontstaan van de belastingschuld en de heffing naar tijdsgelang voor de jaarlijks verschuldigde rechten

1. Het recht bedoeld in artikel 12 lid 1 zijn verschuldigd bij het begin van het belastingjaar of, zo dit later is, bij de aanvang van de belastingplicht.
2. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar aanvangt zijn de rechten verschuldigd voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde rechten als er in dat jaar, na de aanvang van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.
3. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar eindigt, bestaat aanspraak op ontheffing voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde rechten als er in dat jaar, na het einde van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven, tenzij het bedrag van de ontheffing minder bedraagt dan € 10.
4. Het tweede en het derde lid zijn niet van toepassing indien de belastingplichtige binnen de gemeente verhuist.
5. Belastingbedragen van minder dan € 10 worden niet geheven.

Artikel 16 Ontstaan van de belastingschuld voor de overige rechten

De rechten bedoeld in artikel 12 lid 2 zijn verschuldigd bij de aanvang van de dienstverlening of bij de aanvang van het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen.

Artikel 17 Termijnen van betaling

1. De aanslagen moeten worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van het aanslagbiljet;
2. Ingeval het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet één aanslag bevat het bedrag daarvan, meer is als € 100 en minder is dan € 1300,- en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische incasso kunnen worden afgeschreven, moeten de aanslagen

- worden betaald in zes gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt op de laatste dag van de maand volgende op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en elke volgende termijn telkens een maand later;
3. De reinigingsrechten moeten worden betaald ingeval de kennisgeving als bedoeld in artikel 14, tweede lid:
 - a. mondeling wordt gedaan, op het moment van het doen van de kennisgeving;
 - b. schriftelijk wordt gedaan, op het moment van het uitreiken van de kennisgeving, dan wel ingeval van toezending daarvan, binnen 6 weken dagen na de dagtekening van de kennisgeving.
 4. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Hoofdstuk IV Aanvullende bepalingen

Artikel 18 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de reinigingsheffingen.

Artikel 19 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De 'Verordening reinigingsheffingen' van 12 november 2004, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 21 december 2005, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007.
4. Deze verordening wordt aangehaald als 'Verordening reinigingsheffingen 2007'.

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

Verordening rioolrecht

De raad van de gemeente Haarlem;
gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders ;
gelet op artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Gemeentewet;

Verordening op de heffing en de invordering van rioolrechten 2007.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt:

- a. onder gemeentelijke riolering mede het voor de openbare dienst bestemde gemeentewater begrepen;
- b. onder afvalwater verstaan water en stoffen die worden afgevoerd via de gemeentelijke riolering;
- c. onder eigendom verstaan een roerende of een onroerende zaak;

Artikel 2 Belastbaar feit en belastingplicht

1. Onder de naam 'rioolrecht' wordt geheven een recht van degene die bij het begin van het belastingjaar het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van een eigendom dat direct of indirect is aangesloten op de gemeentelijke riolering;
2. Met betrekking tot het recht wordt, ingeval het eigendom een onroerende zaak is, als genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht aangemerkt degene die bij het begin van het belastingjaar als zodanig in de kadastrale registratie is vermeld, tenzij blijkt dat hij op dat tijdstip geen genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is.

Artikel 3 Zelfstandige gedeelten

Indien gedeelten van een in artikel 2 bedoeld eigendom blijkens hun indeling bestemd zijn om als afzonderlijk geheel te worden gebruikt, worden de rechten geheven ter zake van elk als zodanig bestemd gedeelte, met dien verstande dat indien twee of meer van die gedeelten tezamen als een geheel worden gebruikt, deze als één eigendom worden aangemerkt.

Artikel 4 Maatstaf van heffing

Het recht wordt geheven per eigendom.

Artikel 5 Belastingtarieven

Het recht bedraagt:

1. per eigendom: € 102,44
2. in afwijking van het bovenstaande bedraagt het recht voor elk eigendom dan niet direct of indirect is aangesloten op het waterleidingstelsel en van waaruit geen water via het rioleringsstelsel wordt afgevoerd dat is verkregen door middel van een eigen pompinstallatie: € 43,92

Artikel 6 Belastingjaar

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 7 Wijze van heffing

De rechten worden bij wege van aanslag geheven.

Artikel 8 Ontstaan van de belastingschuld

Het recht is verschuldigd bij de aanvang van het belastingjaar.

Artikel 9 Termijnen van betaling

1. De aanslagen moeten worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van het aanslagbiljet;
2. Ingeval het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet één aanslag bevat het bedrag daarvan, meer is als € 100 en minder is dan € 1300,-- en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische incasso kunnen worden afgeschreven, moeten de aanslagen worden betaald in zes gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt op de laatste dag van de maand volgende op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en elke volgende termijn telkens een maand later;
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.

Artikel 10 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en invordering van de rioolrechten.

Artikel 11 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De 'Verordening rioolrecht' van 12 november 2005, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 21 december 2006, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de [achtste] dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007
4. Deze verordening wordt aangehaald als 'Verordening rioolrechten 2007'.

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

Verordening belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Gelet op artikel 221 van de Gemeentewet;

Besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten 2007.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a. ruimte: een roerende woon- of bedrijfsruimte, welke duurzaam aan een plaats gebonden is en dient tot permanente bewoning of permanent gebruik;
- b. woonruimte: een ruimte waarvan de vastgestelde waarde in hoofdzaak kan worden toegerekend aan delen van de ruimte die dienen tot woning dan wel volledig dienstbaar zijn aan woondoeleinden;
- c. bedrijfsruimte: een ruimte die niet kan worden aangemerkt als woonruimte.

Artikel 2 Belastingplicht

1. Onder de naam 'belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten' worden ter zake van binnen de gemeente gelegen ruimten twee directe belastingen geheven:
 - a. een gebruikersbelasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar een bedrijfsruimte, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt, verder te noemen: gebruikersbelasting;
 - b. een eigenarenbelasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar van een ruimte het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, verder te noemen: eigenarenbelasting.
2. Bij de gebruikersbelasting wordt:
 - a. gebruik door degene aan wie een deel van een bedrijfsruimte in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven;
 - b. het ter beschikking stellen van een bedrijfsruimte voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruik door degene die die ruimte ter beschikking heeft gesteld.
3. Degene die een in het vorige lid bedoelde bedrijfsruimte in gebruik heeft gegeven of ter beschikking heeft gesteld is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie die ruimte of deel daarvan in gebruik is gegeven of ter beschikking is gesteld.

Artikel 3 Belastingobject

Als één ruimte wordt aangemerkt:

- a. een binnen de gemeente gelegen ruimte;

- b. een gedeelte van een in onderdeel a bedoelde ruimte dat blijkens zijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt;
- c. een samenstel van twee of meer onder a bedoelde ruimten of in onderdeel b bedoelde gedeelten daarvan die bij dezelfde persoon in gebruik zijn en die, naar de omstandigheden beoordeeld, bij elkaar behoren;
- d. het binnen de gemeente gelegen deel van een in onderdeel a bedoelde ruimte, van een in onderdeel b bedoeld gedeelte daarvan of van een in onderdeel c bedoeld samenstel.

Artikel 4 Maatstaf van heffing

1. De heffingsmaatstaf is de waarde die aan de ruimte dient te worden toegekend indien de volle en onbezwaarde eigendom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger de ruimte in de staat waarin deze zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen.
2. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de waarde van een bedrijfsruimte, met uitzondering van ruimten die zijn ingeschreven in een van de ingevolge de Monumentenwet 1988 vastgestelde registers van beschermde monumenten, bepaald op de vervangingswaarde indien dit leidt tot een hogere waarde dan die ingevolge het eerste lid. Bij de berekening van de vervangingswaarde wordt rekening gehouden met:
 - a. de aard en de bestemming van de ruimte;
 - b. de sedert de stichting van de ruimte opgetreden technische en functionele veroudering waarbij de invloed van latere wijzigingen in aanmerking wordt genomen.
3. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de waarde van een ruimte in aanbouw bepaald op de vervangingswaarde, bedoeld in het tweede lid. Onder een ruimte in aanbouw wordt verstaan een roerende zaak of gedeelte daarvan waarvoor een bouwvergunning in de zin van de Woningwet is afgegeven en dat door bouw nog niet geschikt is voor gebruik overeenkomstig de beoogde bestemming.
4. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de waarde van een woonruimte die deel uitmaakt van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 aangewezen landgoed dat voldoet aan de in [artikel 1](#), derde lid, onderdeel b, van die wet bedoelde voorwaarden bepaald met inachtneming van een vooronderstelde verplichting om het landgoed gedurende een tijdvak van 25 jaren als zodanig in stand te houden en geen opgaand hout te vellen anders dan volgens de regels van normaal bosbeheer noodzakelijk of gebruikelijk is. Ruimten die dienstbaar zijn aan de woonruimte worden geacht deel uit te maken van die woonruimte.
5. Met betrekking tot een ruimte als bedoeld in artikel 3, aanhef en onderdeel d, wordt de waarde gesteld op een evenredig deel van de waarde die dient te worden toegekend aan de gehele ruimte.

Artikel 5 Vrijstellingen

In afwijking in zoverre van artikel 4 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf buiten aanmerking gelaten, de waarde van:

- a. glasopstanden die bedrijfsmatig worden aangewend voor de kweek of teelt van gewassen, voor zover de ondergrond daarvan bestaat uit cultuurgrond die bedrijfsmatig wordt geëxploiteerd ten behoeve van de land- of bosbouw.

Onder cultuurgrond wordt mede begrepen de open grond, alsmede de ondergrond van glasopstanden, die bedrijfsmatig aangewend wordt voor de kweek of teelt van gewassen, zonder daarbij de ondergrond als voedingsbodem te gebruiken;

- b. ruimten die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, een en ander met uitzondering van delen van zodanige ruimten die dienen als woning;
 - c. ruimten ten behoeve van watervedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, een en ander met uitzondering van delen van zodanige ruimten die dienen als woning;
 - d. ruimten die zijn bestemd voor de zuivering van riool- en ander afvalwater en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, een en ander met uitzondering van delen van zodanige ruimten die dienen als woning;
 - e. werktuigen die van een ruimte kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als ruimten zijn aan te merken.
 - f. bedrijfsruimten voor zover die bestemd zijn te worden gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente, met uitzondering van delen van zodanige bedrijfsruimten die bestemd zijn te worden gebruikt voor het geven van onderwijs;
2. De vrijstelling met betrekking tot de in het eerste lid, onderdeel f, bedoelde bedrijfsruimte geldt niet voor de eigenarenbelasting voor zover de gemeente van die ruimten niet het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.
 3. In afwijking in zoverre van artikel 4 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf voor de gebruikersbelasting buiten aanmerking gelaten de waarde van gedeelten van de bedrijfsruimte die in hoofdzaak tot woning dienen dan wel in hoofdzaak dienstbaar zijn aan woondoeleinden.

Artikel 6 Waardepeildatum

De heffingsmaatstaf wordt bepaald naar de waarde die de ruimte op 1 januari 2005 heeft.

1. De heffingsmaatstaf vindt toepassing voor kalenderjaar 2007.
2. De waarde van de ruimte wordt bepaald naar de staat waarin de ruimte op de waardepeildatum verkeert.
3. Indien een ruimte tussen de waardepeildatum en het begin van het kalenderjaar:
 - a. opgaat in een andere ruimte dan wel in meer ruimten, of
 - b. wijzigt als gevolg van hetzij bouw, verbouwing, verbetering, afbraak of vernietiging, hetzij verandering van bestemming, of
 - c. een verandering in waarde ondergaat als gevolg van een andere, specifiek voor de ruimte geldende, bijzondere omstandigheid, wordt, in afwijking van het derde lid, de waarde bepaald naar de staat van die ruimte bij het begin van het kalenderjaar.

Artikel 7 Belastingtarieven

1. Het tarief van de belasting is voor elke volle € 2.500,- van de heffingsmaatstaf
 - a. bij de gebruikersbelasting
 1. € 3,03
 - b. bij de eigenarenbelasting
 1. voor woonruimten € 2,23
 2. voor bedrijfsruimten € 3,78.
2. Indien de heffingsmaatstaf beneden € 9,350 blijft, wordt geen belasting geheven.
3. Voor belastingbedragen tot € 10 vindt geen invordering plaats. Voor de toepassing van de vorige volzin wordt het totaal van op een aanslagbiljet verenigde verschuldigde bedragen belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten of andere heffingen aangemerkt als één belastingbedrag.

Artikel 8 Wijze van heffing

De belastingen worden bij wege van aanslag geheven.

Artikel 9 Termijnen van betaling

1. De aanslagen moeten worden betaald binnen 6 weken na de dagtekening van het aanslagbiljet;
2. Ingeval het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet één aanslag bevat het bedrag daarvan, meer is als € 100 en minder is dan € 1300,-- en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische incasso kunnen worden afgeschreven, moeten de aanslagen worden betaald in zes gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt op de laatste dag van de maand volgende op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en elke volgende termijn telkens een maand later;
3. De Algemene Termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.

Artikel 10 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten.

Artikel 11 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De 'Verordening belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimtenbelastingen' van 21 december 2005, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007.
4. Deze verordening wordt aangehaald als 'Verordening belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten 2007'.

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

Verordening toeristenbelasting

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Gelet op artikel 224 van de Gemeentewet;

Besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en invordering van toeristenbelasting

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a. vakantie-onderkomens: woningen en andere verblijven, niet-zijnde mobiele kampeeronderkomens of stacaravans, in hoofdzaak bestemd voor en gebezigd als verblijf voor vakantie- en andere recreatieve doeleinden;
- b. mobiele kampeeronderkomens: tenten, vouwwagens, kampeerauto's, toercaravans en soortgelijke onderkomens dan wel soortgelijke voertuigen welke bestemd zijn dan wel gebezigd worden als verblijf voor vakantie en andere recreatieve doeleinden;
- c. vaste standplaats: een terrein of terreingedeelte dat bestemd is voor het gedurende een seizoen of een jaar plaatsen van een zelfde mobiel kampeeronderkomen of stacaravan.

Artikel 2 Belastbaar feit

Ter zake van het houden van verblijf met overnachten binnen de gemeente in hotels, pensions, vakantie-onderkomens, mobiele kampeeronderkomens, en op vaste standplaatsen tegen vergoeding in welke vorm dan ook door personen die niet als ingezetene in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens van de gemeente zijn opgenomen, wordt onder de naam 'toeristenbelasting' een directe belasting geheven.

Artikel 3 Belastingplicht

1. Belastingplichtig is degene die gelegenheid biedt tot verblijf als bedoeld in artikel 2 in hem ter beschikking staande ruimten dan wel op hem ter beschikking staande terreinen.
2. De belastingplichtige is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene, ter zake van wiens verblijf de belasting verschuldigd wordt.

Artikel 4 Vrijstellingen

De belasting wordt niet geheven ter zake van het verblijf:

1. door degene, die:
 - a. als verpleegde of verzorgde in een inrichting tot verpleging of verzorging van zieken, van gebrekkigen, van hulpbehoevenden of van ouden van dagen verblijft;

- b. verblijf houdt in een gemeubileerde woning indien hij ter zake van het verblijf in of het ter beschikking houden van die woning forensenbelasting is verschuldigd;
2. van een vreemdeling als bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, die rechtmatig in Nederland verblijft in de zin van artikel 8, letters c, d, f, g, h, van voornoemde wet, en voorzover deze persoon verblijf houdt in een gelegenheid als bedoeld in artikel 2 van de Verordening, onder verantwoordelijkheid van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers.

Artikel 5 Maatstaf van heffing

De belasting wordt geheven naar het aantal overnachtingen.

Artikel 6 Belastingtarief

Het tarief bedraagt per overnachting:

1. € 1,90
2. € 0,80 indien er overnacht wordt op een camping

Artikel 7 Belastingjaar

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 8 Wijze van heffing

De belasting wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 9 Aanslaggrens

Geen belastingaanslag wordt opgelegd indien het aantal overnachtingen, waartoe gelegenheid wordt of is gegeven, gedurende het belastingjaar minder dan tien zal of heeft belopen.

Artikel 10 Termijnen van betaling

1. De aanslagen moeten betaald worden binnen 6 weken na dagtekening van het aanslagbiljet;
2. In afwijking in zoverre van het eerste lid moet een voorlopige aanslag worden betaald in vier termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van het eerste kalenderkwartaal van het desbetreffende belastingjaar en de volgende termijn telkens drie maanden later.
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste en tweede lid gestelde termijnen.

Artikel 11 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de toeristenbelasting.

Artikel 12 Aanmeldingsplicht

De belastingplichtige bedoeld in artikel 3, eerste lid, is gehouden, voordat hij voor de eerste maal na het in werking treden van deze verordening gelegenheid tot overnachten verschaft, zulks schriftelijk te melden aan de door het college van burgemeester en wethouders aangewezen gemeenteamttenaren, bedoeld in artikel 231 tweede lid, onderdelen b en d, van de Gemeentewet.

Artikel 13 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De 'Verordening toeristenbelasting' van 12 november 2004, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 21 december 2005, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2007.
4. Deze verordening wordt aangehaald als 'Verordening toeristenbelasting 2007'.

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.

244/2006

244-80

Besluit gemeentelijk kwijtscheldingsbeleid

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

Gelet op artikel 255 van de Gemeentewet, alsmede de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990;

Overwegende dat het gewenst is om nadere regels te stellen voor het verlenen van kwijtschelding bij van gemeentelijke belastingen;

Besluit het volgende vast te stellen:

Besluit gemeentelijk kwijtscheldingsbeleid gemeente Haarlem 2007

Artikel 1 Verruimde kwijtschelding

Bij de invordering van de volgende belastingen wordt in afwijking van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 het percentage voor de berekening van de kosten van bestaan vastgesteld op 100 percent:

- a. Afvalstoffenheffing;
- b. De leges voor de huisvestingsvergunning;
- c. De leges voor de gehandicaptenparkeerkaart

Artikel 2 Beperkte kwijtschelding

Bij de invordering van de hondenbelasting wordt in afwijking van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 het percentage voor de berekening van de kosten van bestaan vastgesteld op 100% percent. De kwijtschelding wordt beperkt tot 50% van de verschuldigde hondenbelasting voor de eerste hond.

Artikel 3 Uitgesloten van kwijtschelding

Bij de invordering van de overige belastingen wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 4 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Het besluit gemeentelijk kwijtscheldingsbeleid van 2 november 2004, laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 21 december 2005, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Dit besluit treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking;
3. De datum van ingang van het besluit is 1 januari 2007;
4. Dit besluit kan worden aangehaald als gemeentelijk kwijtscheldingsbesluit 2007

Gedaan in de vergadering van 21 december 2006.